

II.

(Nezakonodavni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/61**od 10. listopada 2014.****o dopuni Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 460.,

budući da:

- (1) Tijekom rane „likvidnosne faze” financijske krize koja je počela 2007. brojne kreditne institucije suočile su se, unatoč tome što su držale dovoljne razine kapitala, sa znatnim problemima jer nisu razborito upravljale svojim likvidnosnim rizikom. Pojedine kreditne institucije postale su previše ovisne o kratkoročnom financiranju čiji su izvori presušili ubrzo nakon izbijanja krize. Te kreditne institucije zatim su postale ranjive na likvidnosne zahtjeve jer nisu držale dovoljnu količinu likvidne imovine za ispunjavanje potreba za povlačenjem sredstava (odljeva) tijekom razdoblja stresa. Te su kreditne institucije zatim bile prisiljene unovčiti imovinu u okviru brze rasprodaje što je dovelo do rastuće nepovoljne cjenovne spirale i gubitka tržišnog povjerenja te pokretanja krize solventnosti. Na kraju je velik broj kreditnih institucija postao pretjerano ovisan o likvidnim sredstvima koja osiguravaju središnje banke i trebalo ih je spasiti unosom iznimno velikog iznosa sredstava iz državne blagajne. Stoga je postalo jasno da je potrebno izraditi detaljan zahtjev za likvidnosnu pokrivenost koji bi trebao imati za cilj izbjegavanje tog rizika tako da se osigura manja ovisnost kreditnih institucija o kratkoročnom financiranju i likvidnosti koju osiguravaju središnje banke i veća otpornost kreditnih institucija na iznenadne likvidnosne šokove.
- (2) Člankom 412. stavkom 1. Uredbe br. 575/2013 propisuje se zahtjev za likvidnosnu pokrivenost kreditnih institucija koji je općenito opisan kao obveza držanja „likvidne imovine, zbroj čijih vrijednosti pokriva likvidnosne odljeve umanjene za likvidnosne priljeve u stresnim uvjetima”. U skladu s člankom 460. Uredbe (EU) br. 575/2013, Komisija je ovlaštena detaljnije odrediti taj zahtjev za likvidnosnu pokrivenost i okolnosti u kojima nadležna tijela moraju nametnuti kreditnim institucijama određene razine priljeva i odljeva kako bi obuhvatile specifične rizike kojima su izložene. U skladu s uvodnom izjavom 101. Uredbe (EU) br. 575/2013 pravila trebaju biti usporediva s koeficijentom likvidnosne pokrivenosti koji je određen u međunarodnom okviru Bazelskog odbora za nadzor banaka („BCBS”) za mjerenje, standarde i praćenje likvidnosne pokrivenosti, uzimajući u obzir specifičnosti u Uniji i nacionalne specifičnosti. Do potpune provedbe zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost koja počinje 1. siječnja 2018. države članice trebale bi primijeniti zahtjev za likvidnosnu pokrivenost do iznosa od 100 % za kreditne institucije u skladu s nacionalnim pravom.
- (3) U skladu s likvidnosnim standardima BCBS-a potrebno je donijeti pravila kojima se zahtjev za likvidnosnu pokrivenost definira kao omjer zaštitnog sloja „likvidne imovine” kreditne institucije i njezinih „neto likvidnosnih

⁽¹⁾ SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

odljeva" tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana. „Neto likvidnosne odljeve" potrebno je izračunati oduzimanjem likvidnosnih priljeva kreditne institucije od njezinih likvidnosnih odljeva. Koeficijent likvidnosne pokrivenosti potrebno je iskazati u postocima i nakon što se u potpunosti provede treba iznositi minimalno 100 %, što znači da kreditna institucija drži dovoljno likvidne imovine za ispunjavanje svojih neto likvidnosnih odljeva tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 dana. Tijekom tog razdoblja kreditna institucija trebala bi moći brzo pretvoriti svoju likvidnu imovinu u gotovinu bez oslanjanja na likvidnost od središnje banke ili državna sredstva, što može dovesti do pada njezina koeficijenta likvidnosne pokrivenosti ispod razine od 100 %. Ako se to dogodi ili se očekuje da će se u nekom trenutku dogoditi, kreditne institucije trebale bi ispunjavati posebne zahtjeve iz članka 414. Uredbe (EU) br. 575/2013 za pravovremenu ponovnu uspostavu svojeg minimalnog koeficijenta likvidnosne pokrivenosti.

- (4) Samo slobodno prenosivu imovinu koja se može brzo pretvoriti u gotovinu na privatnim tržištima unutar kratkog vremenskog razdoblja i bez znatnog gubitka vrijednosti potrebno je definirati kao „likvidnu imovinu" za potrebe zaštitnih slojeva likvidnosti kreditnih institucija. U skladu s dijelom šestim Uredbe (EU) br. 575/2013 i klasifikacijom likvidne imovine BCBS-a primjerenim pravilima potrebno je napraviti razliku između imovine iznimno visoke likvidnosti i kreditne kvalitete ili imovine prvog stupnja i imovine visoke likvidnosti i kreditne kvalitete ili imovine drugog stupnja. Potonju je potrebno dalje podijeliti u imovinu 2.A i 2.B stupnja. Kreditne institucije trebale bi držati dovoljno diversificiran zaštitni sloj likvidne imovine, vodeći računa o njezinoj relativnoj likvidnosti i kreditnoj kvaliteti. U skladu s tim, svaki stupanj i podstupanj podliježe specifičnim zahtjevima u pogledu korektivnih faktora i ograničenja ukupnog zaštitnog sloja te je, ovisno o pojedinom slučaju, potrebno primjenjivati različite zahtjeve na stupnjeve ili podstupnjeve te na kategorije likvidne imovine istog stupnja ili podstupnja koji bi trebali biti stroži u slučaju niže klasifikacije likvidnosti imovine.
- (5) Na likvidnu imovinu potrebno je primjenjivati određene opće i operativne zahtjeve kako bi se u kratkom roku osigurala njezina pretvorba u gotovinu, uz određene iznimke za određenu imovinu prvog stupnja, kada je to primjereno. Tim zahtjevima potrebno je pobliže odrediti da likvidnu imovinu treba držati tako da se onemogući bilo kakva zapreka raspolaganju njome, da ona treba biti jednostavna za vrednovanje i uvrštena na priznatim burzama ili utrživa na aktivnim prodajnim ili repo tržištima. Njima je potrebno osigurati i da služba za upravljanje likvidnošću kreditne institucije ima u svakom trenutku pristup njezinim likvidnim sredstvima i kontrolu nad njima te dovoljnu diversifikaciju imovine koja čini zaštitni sloj likvidnosti. Diversifikacija je važna kako bi se osiguralo da imovina koja je osjetljiva na zajednički čimbenik rizika ne ugrozi sposobnost kreditne institucije da brzo unovči likvidnu imovinu bez znatnog gubitka vrijednosti. Kreditne institucije trebale bi osigurati i valutnu usklađenost svoje likvidne imovine i svojih neto likvidnosnih odljeva kako bi se spriječilo da prekomjerna valutna neusklađenost ugrozi sposobnost kreditnih institucija da upotrebljavaju zaštitne slojeve likvidnosti za ispunjavanje likvidnosnih odljeva u određenoj valuti tijekom razdoblja stresa.
- (6) U skladu s preporukama koje je Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) dalo u svojem izvješću od 20. prosinca 2013. koje je pripremljeno u skladu s člankom 509. stavcima 3. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013, svim vrstama obveznica koje izdaju ili za koje jamče središnje države i središnje banke država članica te onima koje izdaju ili za koje jamče nadnacionalne institucije treba dati status prvog stupnja. Kao što je navela EBA, snažni nadzorni argumenti govore u prilog sprječavanju diskriminacije među državama članicama jer bi isključenje pojedinih državnih obveznica iz prvog stupnja potaknulo ulaganje u druge državne obveznice u Uniji, što bi dovelo do rascjepkanosti unutarnjeg tržišta i povećanog rizika širenja te pojave u krizi između kreditnih institucija i njihovih država („veza između banaka i država"). U pogledu trećih zemalja status prvog stupnja potrebno je dati izloženostima prema središnjim bankama i državama kojima je dodijeljen ponder rizika 0 % u skladu s pravilima o kreditnom riziku iz glave II. dijela 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, kao što je predviđeno standardom BCBS-a. Izloženostima prema područnoj (regionalnoj) samoupravi, lokalnoj samoupravi i subjektima javnog sektora potrebno je dati status prvog stupnja samo ako se one smatraju izloženostima prema njihovim središnjim državama i ako potonje ostvaruju korist od pondera rizika 0 % u skladu s istim pravilima o kreditnom riziku. Isti status potrebno je primijeniti na izloženosti prema multilateralnim razvojnim bankama i međunarodnim organizacijama koje imaju ponder rizika 0 %. S obzirom na iznimno visoku likvidnost i kreditnu kvalitetu te imovine, kreditnim institucijama potrebno je dopustiti da drže tu imovinu u svojim zaštitnim slojevima bez ograničenja te na nju ne treba primijeniti korektivni faktor ili zahtjev za diversifikaciju.
- (7) Imovina koju izdaju kreditne institucije općenito se ne smije priznavati kao likvidna imovina, ali tretman prvog stupnja potrebno je osigurati za imovinu banaka za koju jamče vlade država članica, kao što su zajmodavci koji odobravaju promotivne kredite i zajmodavci u državnom vlasništvu, te imovinu privatnih banaka s izričitim jamstvom države. Potonja je ostavština financijske krize koja bi se postupno trebala ukinuti te bi stoga samo imovina banaka s državnim jamstvom izdanim ili ugovorenim prije 30. lipnja 2014. trebala bila prihvatljiva kao likvidna imovina. Isto tako, nadređene obveznice koje su izdale određene agencije za upravljanje imovinom

pojedinih država članica potrebno je tretirati kao imovinu prvog stupnja pod istim uvjetima koji se primjenjuju na izloženosti prema središnjoj državi njihovih država članica, ali samo s vremenski ograničenim učinkom.

- (8) Pokrivene obveznice dužnički su instrumenti koje izdaju kreditne institucije i koje su osigurane skupom imovine za pokriće koji se obično sastoji od kredita osiguranih nekretninama ili javnog duga na koje ulagatelji imaju prvenstvo u smislu potraživanja u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza. Njihova osigurana priroda i određene dodatne sigurnosne značajke, poput zahtjeva prema kojem je izdavatelj dužan zamijeniti lošu imovinu u skupu za pokriće i održati skup za pokriće po vrijednosti koja premašuje nominalnu vrijednost obveznica („zahtjev za pokriće imovine”), osigurali su pokrivenim obveznicama status instrumenata niskog rizika koji donose prinos i imaju ključnu ulogu u financiranju na hipotekarnim tržištima u većini država članica. U pojedinim državama članicama iznos nepodmirenenih obveza koji proizlazi iz državnih obveznica. Pokazalo se da su pojedine pokrivene obveznice s 1. stupnjem kreditne kvalitete imale izvrsne likvidnosne rezultate u razdoblju od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2012. što je analizirala EBA u svojem izvješću. Međutim, EBA ipak preporučuje da se te pokrivene obveznice tretiraju kao imovina 2.A stupnja radi usklađenja sa standardima BCBS-a. Međutim, u svjetlu prethodno navedenih razmatranja o njihovoj kreditnoj kvaliteti, likvidnosnoj kvaliteti i ulozi na tržištima financiranja u Uniji, primjereno je da se pokrivene obveznice 1. stupnja kreditne kvalitete smatraju imovinom prvog stupnja. Radi izbjegavanja pretjeranih koncentracijskih rizika i za razliku od imovine prvog stupnja, na pokrivene obveznice 1. stupnja kreditne kvalitete iz zaštitnog sloja likvidnosti primjenjuje se gornja granica od 70 % ukupnog zaštitnog sloja, korektivni faktor od najmanje 7 % i zahtjev za diversifikaciju.
- (9) Pokrivene obveznice 2. stupnja kreditne kvalitete potrebno je priznati kao imovinu 2.A stupnja te na njih primjenjivati istu gornju granicu (40 %) i korektivni faktor (15 %) koji se primjenjuju na ostalu likvidnu imovinu tog stupnja. To se može opravdati dostupnim tržišnim podacima koji ukazuju na veću likvidnost pokrivenih obveznica 2. stupnja kreditne kvalitete u odnosu na usporedive imovine 2.A i 2.B stupnja, poput vrijednosnih papira osiguranih stambenim nekretninama (RMBS) 1. stupnja kreditne kvalitete. Nadalje, uključivanjem tih pokrivenih obveznica za potrebe zaštitnog sloja likvidnosti pridonijelo bi se diversifikaciji skupa dostupne imovine u zaštitnom sloju i spriječila bi se neopravdana diskriminaciju ili učinak litice (engl. *cliff effect*) između njih i pokrivenih obveznica 1. stupnja kreditne kvalitete. Međutim, potrebno je napomenuti da se znatan dio tih pokrivenih obveznica našao u kategoriji obveznica 2. stupnja kreditne kvalitete zbog smanjenja rejtinga središnje države države članice u kojoj je njihov izdavatelj imao poslovni nastan. To odražava gornju granicu za države koja je obično uključena u metodologije agencija za procjenu kreditnog rizika kojima se određuje da financijski instrumenti ne mogu imati rejting koji je viši od određene razine u odnosu na rejting njihove države. Stoga je tim gornjim granicama za države onemogućeno da pokrivene obveznice izdane u tim državama članicama dosegnu 1. stupanj kreditne kvalitete, bez obzira na njihovu kreditnu kvalitetu, čime se umanjila njihova likvidnost u odnosu na pokrivene obveznice slične kvalitete koje su izdane u državama članicama kod kojih nije došlo do smanjenja rejtinga. Zbog toga su financijska tržišta unutar Unije u velikoj mjeri postala rascjepkana, što je ukazalo na potrebu da se pronađe primjerena alternativa vanjskim rejtingima, kao jedan od kriterija bonitetnih propisa za klasifikaciju likvidnosti i kreditnog rizika pokrivenih obveznica i drugih kategorija imovine. U skladu s člankom 39.b stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ o agencijama za kreditni rejting, Komisija mora do 31. prosinca 2015. izvijestiti o alternativnim mehanizmima u odnosu na kreditne rejtinge kako bi se u regulatorne svrhe do 1. siječnja 2020. u propisima Unije izbrisala sva upućivanja na kreditne rejtinge.
- (10) U pogledu vrijednosnih papira osiguranih imovinom (ABS), EBA je preporučila, u skladu s vlastitim empirijskim nalazima i standardima BCBS-a, da se samo vrijednosni papiri osigurani stambenim nekretninama (RMBS) 1. stupnja kreditne kvalitete mogu priznati kao imovina 2.B stupnja, uz primjenu korektivnog faktora od 25 %. Može se primijeniti i odstupanje od te preporuke i opseg prihvatljivosti 2.B stupnja proširiti na pojedine vrijednosne papire osigurane drugom imovinom. Širim rasponom prihvatljivih potkategorija imovine povećala bi se diversifikacija unutar zaštitnog sloja likvidnosti i olakšalo financiranje realnog gospodarstva. Nadalje, budući da dostupni tržišni podaci ukazuju na nisku korelaciju između vrijednosnih papira osiguranih imovinom i druge likvidne imovine poput državnih obveznica, oslabila bi veza između banaka i država i ublažila bi se rascjepkanost unutarnjeg tržišta. Osim toga, postoje dokazi da u razdobljima financijske nestabilnosti ulagatelji obično gomilaju visokokvalitetne vrijednosne papire osigurane imovinom s kratkim ponderiranim prosječnim trajanjem i visokim predujmovima zbog mogućnosti njihova brzog pretvaranja u gotovinu i zbog toga što se na njih može osloniti kao na siguran izvor likvidnosti. To se posebno odnosi na vrijednosne papire osigurane imovinom poput kredita i najмова za financiranje motornih vozila („vrijednosni papiri osigurani kreditima za kupnju automobila”) koji su

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o agencijama za kreditni rejting (SL L 302, 17.11.2009., str. 1.).

pokazali cjenovnu volatilnost i prosječan raspon sličan vrijednosnim papirima osiguranim stambenim nekretninama u razdoblju 2007. – 2012. Pojedini segmenti vrijednosnih papira osiguranih imovinom i to potrošačkim kreditima, poput onih po kreditnim karticama, isto su pokazali usporedivo dobre razine likvidnosti. Konačno, prihvaćanjem vrijednosnih papira osiguranih imovinom i to imovinom iz realnog gospodarstva, poput spomenute imovine i kredita MSP-ovima moglo bi se pridonijeti gospodarskom rastu jer bi se time poslao pozitivan signal ulagateljima u pogledu te imovine. Primjerenim pravilima stoga je potrebno priznati vrijednosne papire osigurane ne samo kreditima osiguranim stambenim nekretninama, već i onima osiguranim kreditima za kupnju automobila, potrošačkim kreditima i kreditima MSP-ovima kao imovinu 2.B stupnja. Međutim, radi očuvanja integriteta i funkcionalnosti zaštitnog sloja likvidnosti, za njihovo priznavanje potrebno je ispuniti određene zahtjeve u pogledu visoke kvalitete u skladu s kriterijima koji se primjenjuju na jednostavne, transparentne i standardizirane sekuritizacije u drugim propisima kojima se uređuje financijski sektor. Za vrijednosne papire osigurane stambenim kreditima visokokvalitetni zahtjevi trebali bi uključivati poštovanje određenih omjera, kao što su omjer kredita i vrijednosti nekretnine ili omjer kredita i dohotka, no ti se omjeri ne bi trebali primjenjivati na vrijednosne papire osigurane stambenim kreditima koji su izdani prije datuma početka primjene zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost. Zbog zabilježene niže visoke likvidnosti vrijednosnih papira osiguranih potrošačkim kreditima i kreditima MSP-ovima u odnosu na vrijednosne papire osigurane stambenim nekretninama i vrijednosne papire osigurane kreditima za kupnju automobila, na prve je potrebno primijeniti viši korektivni faktor (35 %). Na sve vrijednosne papire osigurane imovinom, kao i na drugu imovinu 2.B stupnja, primjenjuje se gornja granica od 15 % zaštitnog sloja likvidnosti i zahtjev za diversifikaciju.

- (11) Pravila koja se odnose na klasifikaciju, zahtjeve, gornje granice i korektivne faktore za preostalu imovinu 2.A i 2.B stupnja trebaju biti dobro usklađena s preporukama BCBS-a i EBA-e. S druge strane, dionice i udjeli u subjektima za zajednička ulaganja („CIU“) potrebno je tretirati kao likvidnu imovinu istog stupnja i kategorije kao i odnosnu imovinu subjekta za zajednička ulaganja.
- (12) Pri određivanju koeficijenta likvidnosne pokrivenosti primjereno je uzeti u obzir i centralizirano upravljanje likvidnošću u mrežama zadruga i institucionalnog sustava zaštite ako središnja institucija ili tijelo ima ulogu sličnu ulozi središnje banke kojoj članovi mreže obično nemaju izravan pristup. Primjerenim pravilima potrebno je stoga priznati kao likvidnu imovinu depozite po viđenju članova mreže kod središnje institucije i ostale izvore likvidnosti dostupne onima iz središnje institucije. Depoziti koji ne ispunjavaju uvjete za priznavanje kao likvidna imovina trebaju ostvariti korist od povlaštenih stopa odljeva dopuštenih za operativne depozite.
- (13) Stopu odljeva za stabilne depozite stanovništva potrebno je odrediti po stopi nastanka statusa neispunjavanja obveze od 5 %, a povlaštenu stopu odljeva od 3 % potrebno je dopustiti svim kreditnim institucijama povezanim sa sustavom osiguranja depozita u državi članici koji ispunjava određene stroge kriterije. Najprije je potrebno uzeti u obzir provedbu Direktive 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ o sustavima osiguranja depozita u državama članicama. Zatim, sustav određene države članice treba ispunjavati specifične zahtjeve koji se odnose na razdoblje otplate, *ex-ante* financiranje i pristup dodatnim sredstvima financiranja u slučaju velikog pritiska na njezine pričuve. Konačno, za primjenu povlaštene stope od 3 % potrebno je dobiti prethodnu suglasnost Komisije koja se odobrava samo ako se Komisija uvjeri da je sustav osiguranja depozita predmetne države članice u skladu s prethodno navedenim kriterijima i da ne postoje prioriteta pitanja u pogledu funkcioniranja unutarnjeg tržišta za depozite stanovništva. U svakom slučaju, povlaštenu stopu od 3 % za stabilne depozite stanovništva ne bi trebalo primjenjivati prije 1. siječnja 2019.
- (14) Kreditne institucije trebale bi moći utvrditi druge depozite stanovništva s višim stopama odljeva. Primjerenim pravilima utemeljenima na smjernicama EBA-e o depozitima stanovništva s različitim odljevima potrebno je odrediti kriterije za utvrđivanje tih depozita stanovništva na temelju njihovih specifičnih značajki, odnosno veličine ukupnog depozita, prirode depozita, primitaka, vjerojatnosti povlačenja i činjenice je li deponent rezident ili nerezident.
- (15) Ne može se pretpostaviti da će kreditne institucije svaki put kada se suoče s poteškoćama u ispunjavanju platnih obveza primiti likvidnosnu potporu od ostalih društava iz iste grupe ili istog institucionalnog sustava zaštite. Međutim, ako nije odobreno izuzeće za primjenu koeficijenta likvidnosne pokrivenosti na pojedinačnoj razini u skladu s člankom 8. ili 10. Uredbe (EU) br. 575/2013, likvidnosni tokovi između dvije kreditne institucije koje pripadaju istoj grupi ili istom institucionalnom sustavu zaštite trebali bi u načelu primati simetrične stope priljeva i odljeva radi izbjegavanja gubitka likvidnosti na unutarnjem tržištu, pod uvjetom da postoje potrebni zaštitni mehanizmi i samo uz prethodno odobrenje uključenih nadležnih tijela. Takav povlašteni tretman potrebno je dati

⁽¹⁾ Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.).

samo prekograničnim tokovima na temelju dodatnih objektivnih kriterija, uključujući nizak profil likvidnosnog rizika pružatelja i primatelja.

- (16) Kako bi se spriječilo da se kreditne institucije u ispunjavanju svojeg koeficijenta likvidnosne pokrivenosti oslanjanju samo na očekivane priljeve i kako bi se osiguralo držanje minimalne razine likvidne imovine, iznos priljeva kojim se mogu prebiti odljevi potrebno je ograničiti postavljanjem gornje granice u iznosu od 75 % ukupnih očekivanih odljeva. Međutim, uzimajući u obzir postojanje specijaliziranih poslovnih modela potrebno je dopustiti izuzeće od te gornje granice, u cijelosti ili djelomično, kako bi se poštovalo načelo proporcionalnosti i pod uvjetom prethodnog odobrenja nadležnih tijela. U to bi trebalo uključiti izuzeće za tokove unutar grupe i unutar institucionalnih sustava zaštite i kreditne institucije specijalizirane za odobravanje prolaznih hipotekarnih kredita ili najam i faktoring. Osim toga, kreditnim institucijama specijaliziranim za financiranje kupnje motornih vozila ili potrošačke kredite potrebno je dopustiti primjenu više gornje granice u iznosu od 90 %. Navedena izuzeća potrebno je omogućiti i na pojedinačnoj i konsolidiranoj razini, ali samo ako su ispunjeni određeni uvjeti.
- (17) Koeficijent likvidnosne pokrivenosti primjenjuje se na kreditne institucije na pojedinačnoj i na konsolidiranoj osnovi, osim ako nadležna tijela izuzmu primjenu na pojedinačnoj osnovi u skladu s člankom 8. ili 10. Uredbe (EU) br. 575/2013. Pri konsolidaciji društava kćeri u trećim zemljama potrebno je voditi računa o zahtjevima za likvidnosnu pokrivenost koji se primjenjuju u tim zemljama. U skladu s tim, pravilima o konsolidaciji u Uniji ne smije se osigurati povoljniji tretman likvidnoj imovini, likvidnosnim odljevima ili priljevima u društvima kćerima u trećim zemljama od onog koji se primjenjuje u tim trećim zemljama u skladu s njihovim nacionalnim pravom.
- (18) U skladu s člankom 508. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 Komisija mora podnijeti izvješće suzakodavcima najkasnije do 31. prosinca 2015. o potrebi i načinu primjene zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost iz dijela šestog na investicijska društva. Do početka primjene te odredbe na investicijska društva i dalje se primjenjuje nacionalno pravo država članica u pogledu zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost. Međutim, na investicijska društva potrebno je primjenjivati koeficijent likvidnosne pokrivenosti iz ove Uredbe na konsolidiranoj osnovi ako ona čine dio grupa banaka.
- (19) Kreditne institucije obvezne su izvještavati svoja nadležna tijela o zahtjevu za likvidnosnu pokrivenost kako je pobliže određeno ovom Uredbom u skladu s člankom 415. Uredbe (EU) br. 575/2013.
- (20) Kako bi se kreditnim institucijama osiguralo dovoljno vremena za potpuno usklađivanje s detaljnim zahtjevom za likvidnosnu pokrivenost, njegovo uvođenje trebalo bi biti postupno u skladu s rasporedom iz članka 460. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, počevši s minimalnih 60 % od 1. listopada 2015. do 100 % 1. siječnja 2018.

DONIJELA JE OVU UREDBU:

GLAVA I.

KOEFICIJENT LIKVIDNOSNE POKRIVENOSTI

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom utvrđuju se pravila za pobliže određivanje zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost iz članka 412. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

Članak 2.

Opseg i primjena

1. Ova Uredba primjenjuje se na kreditne institucije nad kojima se provodi nadzor u skladu s Direktivom 2013/36/EU.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

2. Kreditne institucije moraju biti usklađene s ovom Uredbom na pojedinačnoj osnovi u skladu s člankom 6. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013. Nadležna tijela mogu u cijelosti ili djelomično izuzeti kreditne institucije od primjene ove Uredbe na pojedinačnoj osnovi u skladu s člancima 8. i 10. Uredbe (EU) br. 575/2013 ako su ispunjeni u njoj navedeni uvjeti.

3. Ako grupu čine jedna ili više kreditnih institucija, matična institucija iz EU-a, institucija koju kontrolira matični financijski holding iz EU-a ili matični mješoviti financijski holding iz EU-a primjenjuju obveze iz ove Uredbe na konsolidiranoj osnovi u skladu s člankom 11. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 i sve sljedeće odredbe:

- (a) imovina iz treće zemlje koja ispunjava uvjete iz glave II. i koju drže društva kćeri u trećoj zemlji ne priznaje se kao likvidna imovina za potrebe konsolidacije ako ona nije priznata kao likvidna imovina prema nacionalnom pravu treće zemlje koja utvrđuje zahtjev za likvidnosnu pokrivenost;
- (b) likvidnosni odljevi u društvu kćeri u trećoj zemlji na koje se prema nacionalnom pravu te treće države koja utvrđuje zahtjev za likvidnosnu pokrivenost primjenjuju viši postoci od onih iz glave III. podliježu konsolidaciji u skladu s višim stopama propisanim nacionalnim pravom predmetne treće zemlje;
- (c) likvidnosni priljevi u društvu kćeri u trećoj zemlji na koje se prema nacionalnom pravu te treće države koja utvrđuje zahtjev za likvidnosnu pokrivenost primjenjuju niži postoci od onih iz glave III. podliježu konsolidaciji u skladu s nižim stopama propisanim nacionalnim pravom predmetne treće zemlje;
- (d) na investicijska društva unutar grupe primjenjuje se članak 4. ove Uredbe na konsolidiranoj osnovi i članak 412. Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu definicije likvidne imovine, likvidnosnih odljeva i priljeva za pojedinačne i konsolidirane potrebe. Međutim, na investicijska društva i dalje se primjenjuje detaljan zahtjev za koeficijent likvidnosne pokrivenosti investicijskih društava u skladu s nacionalnim pravom država članica do pobližeg određivanja zahtjeva za koeficijent likvidnosne pokrivenosti u skladu s člankom 508. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (e) na konsolidiranoj razini iznos priljeva koji proizlazi iz specijalizirane kreditne institucije iz članka 33. stavaka 3. i 4. priznaje se samo do iznosa odljeva koji proizlaze iz istog društva.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- 1. „imovina prvog stupnja” znači imovina iznimno visoke likvidnosti i kreditne kvalitete iz članka 416. stavka 1. drugog podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013;
- 2. „imovina drugog stupnja” znači imovina visoke likvidnosti i kreditne kvalitete iz članka 416. stavka 1. drugog podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013. Imovina drugog stupnja dalje se dijeli na imovinu 2.A stupnja i 2.B stupnja u skladu s glavom II. poglavljem 2. ove Uredbe;
- 3. „zaštitni sloj likvidnosti” znači iznos likvidne imovine koju drži kreditna institucija u skladu s glavom II. ove Uredbe;
- 4. „izvještajna valuta” znači valuta u kojoj se likvidne stavke iz dijela šestog, glava II. i III. Uredbe (EU) br. 575/2013 izvješćuju nadležnom tijelu u skladu s člankom 415. stavkom 1. te Uredbe;
- 5. „zahtjev za pokriće imovine” znači omjer imovine i obveza koji je za potrebe kreditnog poboljšanja određen nacionalnim pravom države članice ili treće zemlje u odnosu na pokrivene obveznice;
- 6. „MSP” znači mikropoduzeće te malo i srednje poduzeće prema definiciji iz Preporuke Komisije 2003/361/EZ ⁽¹⁾;
- 7. „neto likvidnosni odljevi” znači iznos koji se dobije odbijanjem likvidnosnih priljeva kreditne institucije od njezinih likvidnosnih odljeva u skladu s glavom III. ove Uredbe;

⁽¹⁾ SL L 124, 20.5.2003., str. 36.

8. „depoziti stanovništva” znači obveza prema fizičkoj osobi ili MSP-ovima, pri čemu bi MSP ispunjavao uvjete za kategoriju izloženosti prema stanovništvu prema standardiziranom pristupu ili pristupu zasnovanom na internim rejting-sustavima za kreditni rizik ili obvezu prema društvu na koje se može primijeniti postupak iz članka 153. stavka 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 i pri čemu ukupni depoziti takvog MSP-a ili društva na skupnoj osnovi ne prelaze 1 milijun EUR;
9. „financijski klijent” znači klijent koji kao svoju osnovnu djelatnost obavlja jednu ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi 2013/36/EU ili je jedan od sljedećih:
- (a) kreditna institucija;
 - (b) investicijsko društvo;
 - (c) financijska institucija;
 - (d) sekuritizacijski subjekt posebne namjene („SSPN”);
 - (e) subjekt za zajednička ulaganja („CIU”);
 - (f) zatvoreni investicijski fond;
 - (g) društvo za osiguranje;
 - (h) društvo za reosiguranje;
 - (i) financijski holding ili mješoviti financijski holding.
10. „društvo za privatno ulaganje” („DPU”) znači društvo ili uzajamni fond čiji je vlasnik odnosno stvarni korisnik fizička osoba ili grupa usko povezanih fizičkih osoba, koje je osnovano isključivo radi upravljanja bogatstvom vlasnika i koje ne obavlja druge komercijalne, sektorske ili profesionalne aktivnosti. Cilj DPU-a može uključivati druge pomoćne aktivnosti poput odvajanja imovine vlasnika od imovine trgovačkih društava, olakšavanja prijenosa imovine unutar obitelji ili sprječavanja podjele imovine nakon smrti člana obitelji, pod uvjetom da su one povezane s glavnim ciljem upravljanja bogatstvom vlasnika;
11. „stres” znači iznenadno ili ozbiljno pogoršanje solventnosti ili likvidnosne pozicije kreditne institucije zbog promjena tržišnih uvjeta ili idiosinkrastičnih čimbenika što može dovesti do znatnog rizika da kreditna institucija neće biti u mogućnosti ispuniti obveze koje joj dospijevaju u sljedećih 30 kalendarskih dana;
12. „maržni krediti” znači kolateralizirani krediti klijentima radi zauzimanja pozicija trgovanja s financijskom polugom.

Članak 4.

Koeficijent likvidnosne pokrivenosti

1. Detaljan zahtjev za likvidnosnu pokrivenost u skladu s člankom 412. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 jednak je omjeru zaštitnog sloja likvidnosti kreditne institucije i njezinih neto likvidnosnih odljeva tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana i iskazuje se u postocima. Kreditne institucije izračunavaju svoje koeficijente likvidnosne pokrivenosti u skladu sa sljedećom formulom:

$$\frac{\text{zaštitni sloj likvidnosti}}{\text{neto likvidnosni odljevi tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana}} = \text{koeficijent likvidnosne pokrivenosti (\%)}$$

2. Kreditne institucije obvezne su održavati koeficijent likvidnosne pokrivenosti u iznosu od najmanje 100 %.

3. Odstupajući od stavka 2., kreditne institucije mogu utržiti svoju likvidnu imovinu radi pokrivanja svojih neto likvidnosnih odljeva tijekom razdoblja stresa, čak i ako takvom uporabom likvidne imovine u tom razdoblju dođe do pada njihova koeficijenta likvidnosne pokrivenosti ispod razine od 100 %.

4. U slučaju kada koeficijent likvidnosne pokrivenosti kreditne institucije padne ili se može opravdano očekivati njegov pad ispod razine od 100 %, primjenjuje se zahtjev iz članka 414. Uredbe (EU) br. 575/2013. Do oporavka koeficijenta likvidnosne pokrivenosti na razinu iz stavka 2. kreditna institucija obvezna je izvještavati nadležno tijelo o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 680/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 680/2014 od 16. travnja 2014. o utvrđivanju provedbenih tehničkih standarda o nadzornom izvješćivanju institucija u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 191, 28.6.2014., str. 1.).

5. Kreditne institucije izračunavaju i prate svoj koeficijent likvidnosne pokrivenosti u izvještajnoj valuti i svakoj valuti koja se mora zasebno iskazivati u skladu s člankom 415. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 kao i obveze u izvještajnoj valuti. Kreditne institucije obvezne su izvještavati svoje nadležno tijelo o koeficijentu likvidnosne pokrivenosti u skladu s Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 680/2014.

Članak 5.

Scenariji stresnih uvjeta za potrebe koeficijenta likvidnosne pokrivenosti

Sljedeći scenariji mogu se smatrati pokazateljima okolnosti u kojima se može smatrati da je kreditna institucija izložena stresu:

- (a) odljev znatnog dijela depozita stanovništva;
- (b) djelomičan ili potpun gubitak neosiguranih izvora financiranja velikih klijenata, uključujući depozite velikih klijenata i druge izvore potencijalnog financiranja poput primljenih obvezujućih ili neobvezujućih likvidnosnih ili kreditnih linija;
- (c) djelomičan ili potpun gubitak osiguranih, kratkoročnih izvora financiranja;
- (d) dodatni likvidnosni odljevi zbog smanjenja kreditnog rejtinga za do tri stupnja;
- (e) povećana volatilnost tržišta koja utječe na vrijednost kolaterala ili njegovu kvalitetu ili dovodi do dodatnih potreba za kolateralom;
- (f) neplanirano povlačenje likvidnosnih i kreditnih linija;
- (g) moguća obveza otkupa duga ili ispunjavanja neugovornih obveza.

GLAVA II.

ZAŠTITNI SLOJ LIKVIDNOSTI

POGLAVLJE 1.

Opće odredbe

Članak 6.

Sastav zaštitnog sloja likvidnosti

Kako bi bila priznata kao dio zaštitnog sloja likvidnosti kreditne institucije, likvidna imovina mora ispunjavati sve dolje navedene zahtjeve:

- (a) opće zahtjeve iz članka 7.;
- (b) operativne zahtjeve iz članka 8.;
- (c) kriterije prihvatljivosti za klasifikaciju imovine kao imovina prvog ili drugog stupnja u skladu s poglavljem 2.

Članak 7.

Opći zahtjevi za likvidnu imovinu

1. Kako bi mogla biti priznata kao likvidna imovina, imovina kreditne institucije mora ispunjavati uvjete iz stavaka 2. do 6.

2. Imovina je vlasništvo, pravo ili udjel koji drži kreditna institucija i koja je neopterećena. U tu se svrhu smatra da je imovina neopterećena ako kreditna institucija ne podliježe nikakvom pravnom, ugovornom, regulatornom ili drugom ograničenju koje joj onemogućuje unovčavanje, prodaju, prijenos, ustupanje te imovine ili općenito raspolaganje njome izravnom prodajom na aktivnom tržištu ili repo ugovorom u narednih 30 kalendarskih dana. Sljedeća imovina smatra se neopterećenom:

- (a) imovina uključena u skup koja je dostupna za trenutačnu uporabu kao kolateral za dobivanje dodatnog izvora financiranja u sklopu obvezujuće kreditne linije čije financiranje još nije izvršeno, a koja stoji na raspolaganju kreditnoj instituciji. To uključuje imovinu koju je kreditna institucija deponirala kod središnje institucije u mreži zadruga ili institucionalnom sustavu zaštite. Kreditne institucije pretpostavljaju da je imovina u skupu opterećena rastućim redoslijedom likvidnosti na temelju klasifikacije likvidnosti iz poglavlja 2., počevši s imovinom koja nije prihvatljiva za zaštitni sloj likvidnosti;
- (b) imovina koju je kreditna institucija primila kao kolateral za potrebe smanjenja kreditnog rizika u obratnim repo transakcijama ili transakcijama financiranja vrijednosnih papira i kojom kreditna institucija može raspolagati.

3. Imovinu nije izdala sama kreditna institucija, njezino matično društvo, osim ako je riječ o subjektu javnog sektora koji nije kreditna institucija, njezino društvo kći ili drugo društvo kći njezina matičnog društva ili sekuritizacijski subjekt posebne namjene s kojim je kreditna institucija usko povezana;

4. Imovinu nije izdao nitko od sljedećih:

- (a) druga kreditna institucija, osim ako je izdavatelj subjekt javnog sektora iz članka 10. stavka 1. točke (c) i članka 11. stavka 1. točaka (a) i (b), imovina je pokrivena obveznica iz članka 10. stavka 1. točke (f) i članka 11. stavka 1. točaka (c) i (d) ili imovina pripada kategoriji opisanoj u članku 10. stavku 1. točki (e);
- (b) investicijsko društvo;
- (c) društvo za osiguranje;
- (d) društvo za reosiguranje;
- (e) financijski holding;
- (f) mješoviti financijski holding;
- (g) bilo koji drugi subjekt koji obavlja jednu ili više aktivnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU. Za potrebe ovog članka smatra se da sekuritizacijski subjekti posebne namjene nisu uključeni u subjekte iz ove točke.

5. Vrijednost imovine mora biti moguće odrediti na temelju široko rasprostranjenih i lako dostupnih tržišnih cijena. U nedostatku tržišno utemeljenih cijena vrijednost imovine mora biti moguće odrediti na temelju formule koja je jednostavna za izračun i koja se koristi javno dostupnim informacijama i ne ovisi znatno o čvrstim pretpostavkama.

6. Imovina mora biti uvrštena na priznatoj burzi, mora biti utrživa izravnom prodajom na aktivnom tržištu ili jednostavnom repo transakcijom na općeprihvaćenim repo tržištima. Ti se kriteriji procjenjuju zasebno za svako tržište. Imovina uvrštena za trgovanje na organiziranom mjestu trgovanja koje nije priznata burza, ili u državi članici ili u trećoj zemlji, smatra se likvidnom samo ako se na tom mjestu trgovanja osigurava aktivno i značajno tržište za izravnu prodaju imovine. Kreditna institucija uzima u obzir sljedeće minimalne kriterije kako bi procijenila osigurava li se na mjestu trgovanja aktivno i značajno tržište u smislu ovog stavka:

- (a) povijesne podatke o širini i dubini tržišta koje dokazuju male razlike između tražene i ponuđene cijene, velik obujam trgovanja i velik i raznolik broj sudionika na tržištu;
- (b) postojanje snažne tržišne infrastrukture.

7. Zahtjevi iz stavaka 5. i 6. ne primjenjuju se na sljedeće:

- (a) novčanice i kovanice iz članka 10. stavka 1. točke (a);
- (b) izloženosti prema središnjim bankama iz članka 10. stavka 1. točaka (b) i (d) i iz članka 11. stavka 1. točke (b);
- (c) obvezujuću likvidnosnu liniju ograničene primjene iz članka 12. stavka 1. točke (d);
- (d) depozite i ostale izvore financiranja u mrežama zadruga i institucionalnim sustavima zaštite iz članka 16.

Članak 8.

Operativni zahtjevi

1. Kreditne institucije moraju imati uspostavljene politike i ograničenja kako bi se osiguralo da pozicije likvidne imovine koje uključuju njihov zaštitni sloj likvidnosti u svakom trenutku ostanu adekvatno diversificirane. U tu svrhu kreditna institucija uzima u obzir opseg diversifikacije među raznim kategorijama likvidne imovine i unutar iste kategorije likvidne imovine iz poglavlja 2. ove glave te ostale relevantne čimbenike diversifikacije, kao što su vrste izdavatelja, vrste drugih ugovornih strana ili geografske lokacije tih izdavatelja i drugih ugovornih strana.

Nadležna tijela mogu nametnuti specifična ograničenja ili zahtjeve u pogledu likvidne imovine koju drže kreditne institucije kako bi se osigurala usklađenost sa zahtjevima iz ovog stavka. Međutim, takva ograničenja ili zahtjevi ne primjenjuju se na:

(a) sljedeće kategorije imovine prvog stupnja:

- i novčanice i kovanice iz članka 10. stavka 1. točke (a);
- ii. izloženosti prema središnjim bankama iz članka 10. stavka 1 točaka (b) i (d);

iii. imovinu koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije iz članka 10. stavka 1. točke (g);

(b) kategorije imovine prvog stupnja koje predstavljaju potraživanja od ili za koje jamče središnja država ili jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave ili subjekti javnog sektora iz članka 10. stavka 1. točaka (c) i (d) pod uvjetom da kreditna institucija drži relevantnu imovinu za pokrivanje neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u valuti države članice ili treće zemlje ili da je imovinu izdala središnja država ili jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave ili subjekti javnog sektora u matičnoj državi članici kreditne institucije;

(c) obvezujuću likvidnosnu liniju ograničene primjene iz članka 12. stavka 1. točke (d).

2. Kreditne institucije moraju imati izravan pristup svojoj likvidnoj imovini i biti u mogućnosti utržiti je u svakom trenutku tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana u okviru izravne prodaje ili repo ugovora na općeprihvaćenim repo tržištima. Likvidna imovina smatra se izravno dostupnom kreditnoj instituciji ako ne postoje pravne ili praktične prepreke da kreditna institucija pravodobno utrži takvu imovinu.

Imovina koja se upotrebljava za osiguranje kreditnog poboljšanja u strukturiranim transakcijama ili za pokrivanje operativnih troškova kreditnih institucija ne smatra se imovinom koja je izravno dostupna kreditnoj instituciji.

Imovina koja se drži u trećoj zemlji u kojoj postoje ograničenja u pogledu njezine slobodne prenosivosti smatra se izravno dostupnom samo ako se kreditna institucija tom imovinom koristi za pokrivanje likvidnosnih odljeva u toj trećoj zemlji. Imovina koja se drži u nekonvertibilnoj valuti smatra se izravno dostupnom samo ako se kreditna institucija koristi tom imovinom za pokrivanje likvidnosnih odljeva u toj valuti.

3. Kreditne institucije obvezne su osigurati da je njihova likvidna imovina pod kontrolom određene službe za upravljanje likvidnošću unutar kreditne institucije. Usklađenost s tim zahtjevom dokazuje se nadležnom tijelu na jedan od sljedećih načina:

(a) stavljanjem likvidne imovine u zasebni skup pod izravnim upravljanjem službe za upravljanje likvidnošću i s isključivom namjerom da se upotrebljava kao izvor sredstava za nepredviđene izdatke, uključujući i tijekom razdoblja stresa;

(b) uspostavom internih sustava i kontrola kako bi se službi za upravljanje likvidnošću osigurala učinkovita operativna kontrola za utrzivanje likvidne imovine u svakom trenutku tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana i pristup sredstvima za nepredviđene izdatke bez izravnog zadiranja u postojeće poslovne strategije ili strategije za upravljanje rizicima. Točnije, imovina ne smije biti uključena u zaštitni sloj likvidnosti u slučaju kada bi njezinom prodajom bez zamjene tijekom razdoblja stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana došlo do uklanjanja zaštite što bi stvorilo otvorenu rizičnu poziciju koja prelazi interna ograničenja kreditne institucije;

(c) kombinacijom mogućnosti (a) i (b), pod uvjetom da nadležno tijelo tu kombinaciju smatra prihvatljivom.

4. Kreditne institucije redovito, a najmanje jednom godišnje, utražuju dostatno reprezentativan uzorak svojih pozicija likvidne imovine u okviru izravne prodaje ili jednostavnog repo ugovora na općeprihvaćenom repo tržištu. Kreditne institucije razvijaju strategije za raspolaganje uzorcima likvidne imovine koje su prikladne za:

(a) testiranje pristupa tržištu za tu imovinu i njezinu uporabljivost;

(b) provjeru učinkovitosti procesa kreditne institucije za pravodobnu utrživost imovine;

(c) minimalizaciju rizika slanja negativnog signala tržištu zbog utrzivanja imovine kreditne institucije za vrijeme razdoblja stresa.

Zahtjev iz prvog podstavka ne primjenjuje se na imovinu prvog stupnja iz članka 10. osim pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete, na obvezujuću likvidnosnu liniju ograničene primjene iz članka 12. stavka 1. podstavka (d) ili na depozite i druge izvore financiranja u mrežama zadruga i institucionalnim sustavima zaštite iz članka 16.

5. Zahtjevom iz stavka 2. ne sprječava se kreditne institucije da se zaštite od tržišnog rizika povezanog s njihovom likvidnom imovinom pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) kreditna institucija uspostavlja primjerene interne mehanizme u skladu sa stavcima 2. i 3. kako bi osigurala da ta imovina i dalje bude izravno dostupna i pod kontrolom službe za upravljanje likvidnošću;

(b) neto likvidnosni odljevi i priljevi koji bi nastali u slučaju prijevremenog zatvaranja zaštite uzeti su u obzir u vrednovanju relevantne imovine u skladu s člankom 9.

6. Kreditne institucije osiguravaju valutnu usklađenost svoje likvidne imovine s valutnom distribucijom svojih neto likvidnosnih odljeva. Međutim, nadležna tijela mogu, prema potrebi, zatražiti od kreditnih institucija da ograniče valutnu neusklađenost tako da utvrde ograničenja za udio neto likvidnosnih odljeva u određenoj valuti koji se mogu pokriti tijekom razdoblja stresa držanjem likvidne imovine koja nije izražena u toj valuti. To ograničenje primjenjuje se samo na izvještajnu valutu ili na valutu na koju se može primijeniti zahtjev za odvojeno izvještavanje u skladu s člankom 415. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013. Pri određivanju razine određenog ograničenja valutne neusklađenosti koje se može primijeniti u skladu s ovim stavkom, nadležna tijela trebaju u obzir uzeti barem sljedeće:

- (a) sposobnost kreditne institucije da napravi bilo što od sljedećeg:
 - i. upotrijebi likvidnu imovinu za generiranje likvidnosti u valuti i nadležnosti u kojima nastaju likvidnosni odljevi;
 - ii. zamijeni valute i prikupi sredstva na deviznim tržištima u stresnim uvjetima sukladnim razdoblju stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana iz članka 4.;
 - iii. prenese višak likvidnosti iz jedne valute u drugu i u različite nadležnosti i pravne subjekte unutar svoje grupe u stresnim uvjetima sukladnim razdoblju stresa u trajanju od 30 kalendarskih dana iz članka 4.;
- (b) utjecaj iznenadnih, nepovoljnih tečajnih kretanja na postojeće neusklađene pozicije i na učinkovitost uspostavljenih valutnih zaštita.

Ograničenja valutnih neusklađenosti u skladu s ovim stavkom smatraju se posebnim likvidnosnim zahtjevom iz članka 105. Direktive 2013/36/EU.

Članak 9.

Vrednovanje likvidne imovine

Za potrebe izračuna svojeg koeficijenta likvidnosne pokrivenosti kreditna institucija upotrebljava tržišnu vrijednost svoje likvidne imovine. Tržišna vrijednost likvidne imovine umanjuje se, po potrebi, u skladu s korektivnim faktorima iz poglavlja 2. i u skladu s člankom 8. stavkom 5. točkom (b).

POGLAVLJE 2.

Likvidna imovina

Članak 10.

Imovina prvog stupnja

1. Imovina prvog stupnja uključuje samo imovinu koja se može svrstati u jednu ili više sljedećih kategorija i koja u svakom slučaju ispunjava ovdje utvrđene kriterije za priznavanje:

- (a) kovanice i novčanice;
- (b) sljedeće izloženosti prema središnjim bankama:
 - i. imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče Europska središnja banka (ESB) ili središnja banka države članice;
 - ii. imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče središnje banke trećih zemalja, pod uvjetom da odabrana vanjska institucija za procjenu kreditnog rizika (VIPKR) izloženostima prema središnjoj banci ili njezinoj središnjoj državi dodjeli kreditnu procjenu barem 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 114. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iii. rezerve koje kreditna institucija drži u središnjoj banci iz točaka i. i ii., pod uvjetom da kreditna institucije smije u svakom trenutku povući takve rezerve u razdobljima stresa i pod uvjetom da su uvjeti takvog povlačenja određeni ugovorom između mjerodavnog nadležnog tijela i ESB-a ili središnje banke;
- (c) imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče središnja država ili sljedeće jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave ili subjekti javnog sektora:
 - i. središnja država države članice;
 - ii. središnja država treće zemlje, pod uvjetom da joj je odabrani VIPKR dodijelio kreditnu procjenu barem 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 114. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;

- iii. jedinice područne (regionalne) i lokalne samouprave u državi članici, pod uvjetom da se tretiraju kao izloženosti prema središnjoj državi države članice u skladu s člankom 155. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iv. jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave u trećoj zemlji vrste navedene u točki ii., pod uvjetom da se tretiraju kao izloženosti prema središnjoj državi treće zemlje u skladu s člankom 115. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - v. subjekti javnog sektora, pod uvjetom da se tretiraju kao izloženosti prema središnjoj državi države članice ili prema jednoj od jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave iz točke iii. u skladu s člankom 116. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (d) imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče središnja država ili središnja banka treće zemlje kojoj odabrani VIPKR nije dodijelio kreditnu procjenu 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 114. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da u tom slučaju kreditna institucija može priznati tu imovinu kao imovinu prvog stupnja samo za pokrivanje neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u istoj valuti u kojoj je izražena imovina.
- Ako imovina nije izražena u domaćoj valuti treće zemlje kreditna institucija može priznati imovinu samo kao imovinu prvog stupnja do iznosa neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa kreditne institucije u toj stranoj valuti koji odgovara njezinim aktivnostima u nadležnosti u kojoj postoji izloženost kreditnom riziku;
- (e) imovina koju izdaju kreditne institucije koje ispunjavaju barem jedan od sljedeća dva zahtjeva:
- i. izdavatelj je kreditna institucija koju je osnovala središnja država države članice ili jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave u državi članici, i to tijelo središnje države ili jedinice lokalne samouprave ima zakonsku obvezu štiti ekonomsku osnovu kreditne institucije i štiti njezino redovno poslovanje tijekom njezina životnog vijeka i svaka izloženost prema toj jedinici područne (regionalne) ili lokalne samouprave, prema potrebi, tretira se kao izloženost prema središnjoj državi države članice u skladu s člankom 115. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - ii. kreditna institucija je zajmodavac koji odobrava promotivne kredite koji, za potrebe ovog članka, predstavlja svaku kreditnu instituciju čija je svrha zalagati se za ciljeve javne politike Unije ili središnje države ili jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave u državi članici prije svega pružanjem promotivnih kredita pod nekonkurentnim i neprofitnim uvjetima, pod uvjetom da za barem 90 % kredita koje odobrava izravno ili neizravno jamči središnja država ili jedinice regionalne (područne) ili lokalne samouprave i da se svaka izloženost prema toj jedinici područne (regionalne) ili lokalne samouprave, prema potrebi, tretira kao izloženost prema središnjoj državi države članice u skladu s člankom 115. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (f) izloženosti u obliku pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete koje ispunjavaju sve sljedeće zahtjeve:
- i. to su obveznice iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ ili ispunjavaju zahtjeve za tretman iz članka 129. stavaka 4. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - ii. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju uvjete iz članka 129. stavka 1. točke (c) i članka 129. stavka 1. posljednjeg podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iii. kreditna institucija koja ulaže u pokrivene obveznice i izdavatelj ispunjavaju zahtjev transparentnosti iz članka 129. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iv. izdanje iznosi najmanje 500 milijuna EUR (ili protuvrijednost u domaćoj valuti);
 - v. pokrivenim obveznicama odabrani VIPKR dodjeljuje kreditnu procjenu barem 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 129. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, istovjetnog stupnja kreditne kvalitete u slučaju kratkoročne kreditne procjene ili, u nedostatku kreditne procjene, dodjeljuje im se ponder rizika od 10 % u skladu s člankom 129. stavkom 5. te Uredbe;
 - vi. skup za pokriće u svakom trenutku ispunjava zahtjev za pokriće imovine u iznosu od barem 2 % više od iznosa potrebnog za podmirivanje potraživanja povezanih s pokrivenim obveznicama;
- (g) imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče multilateralne razvojne banke i međunarodne organizacije iz članka 117. stavka 2. odnosno članka 118. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Tržišna vrijednost pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete iz stavka 1. točke (f) podliježe korektivnom faktoru od najmanje 7 %. Korektivni faktori ne primjenjuju se na vrijednost preostale imovine prvog stupnja, osim u slučajevima koji se odnose na dionice i udjele u CIU-ovima iz članka 15. stavka 2. točaka (a) i (b).

Članak 11.

Imovina 2.A stupnja

1. Imovina 2.A stupnja uključuje samo imovinu koja se može svrstati u jednu ili više sljedećih kategorija i koja u svakom slučaju ispunjava ovdje utvrđene kriterije za priznavanje:

- (a) imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave ili subjekti javnog sektora u državi članici ako se izloženostima prema njima dodjeljuje ponder rizika od 20 % u skladu s člankom 115. stavcima 1. i 5. odnosno člankom 116. stavcima 1., 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013, kako je primjereno;
- (b) imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče središnja država ili središnja banka treće zemlje ili jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave ili subjekt javnog sektora u trećoj zemlji, pod uvjetom da joj je dodijeljen ponder rizika od 20 % u skladu s člankom 114. stavkom 2., člankom 115. ili 116. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (c) izloženosti u obliku pokrivenih obveznica visoke kvalitete koje ispunjavaju sve sljedeće zahtjeve:
 - i. to su obveznice iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ ili ispunjavaju zahtjeve za tretman iz članka 129. stavaka 4. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - ii. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju uvjete iz članka 129. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iii. kreditna institucija koja ulaže u pokrivene obveznice i izdavatelj ispunjavaju zahtjev transparentnosti iz članka 129. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iv. izdanje iznosi najmanje 250 milijuna EUR (ili protuvrijednost u domaćoj valuti);
 - v. pokrivenim obveznicama odabrani VIPKR dodjeljuje kreditnu procjenu barem 2. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 129. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, istovjetnog stupnja kreditne kvalitete u slučaju kratkoročne kreditne procjene ili, u nedostatku kreditne procjene, dodjeljuje im se ponder rizika od 20 % u skladu s člankom 129. stavkom 5. te Uredbe;
 - vi. skup za pokriće u svakom trenutku ispunjava zahtjev za pokriće imovine u iznosu od barem 7 % više od iznosa potrebnog za podmirivanje potraživanja povezanih s pokrivenim obveznicama. Međutim, na pokrivene obveznice s kreditnom procjenom 1. stupnja kreditne kvalitete koje ne ispunjavaju uvjet minimalne veličine izdanja za pokrivene obveznice iznimno visoke kreditne kvalitete u skladu s člankom 10. stavkom 1. točkom (f) podtočkom iv., ali ispunjavaju zahtjeve za pokrivene obveznice visoke kreditne kvalitete iz točaka i., ii., iii. i iv., primjenjuje se minimalni zahtjev za pokriće imovine od 2 %;
- (d) izloženosti u obliku pokrivenih obveznica koje izdaju kreditne institucije u trećim zemljama, a koje ispunjavaju sve sljedeće zahtjeve:
 - i. to su pokrivene obveznice u skladu s nacionalnim pravom treće zemlje koje ih mora definirati kao dužničke vrijednosne papire koje izdaju kreditne institucije ili društvo kći koje je u potpunom vlasništvu kreditne institucije koja jamči izdanje i koje su osigurane skupom imovine za pokriće, u vezi s kojima imatelji obveznica imaju neposredno pravo na otplatu glavnice i kamata prema načelu prioriteta u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza izdavatelja;
 - ii. izdavatelj i pokrivene obveznice, prema nacionalnom pravu treće zemlje, podliježu posebnom javnom nadzoru kojemu je cilj zaštititi imatelje obveznica, a nadzorni i pravni okviri koji se primjenjuju u trećoj zemlji moraju biti barem istovjetni onima koji se primjenjuju u Uniji;
 - iii. pokrivene obveznice osigurane su skupom imovine jedne ili više vrsta opisanih u članku 129. stavku 1. točki (b), točki (d) podtočki i., točki (f) podtočki i. ili točki (g) Uredbe (EU) br. 575/2013. Ako skup sadržava kredite osigurane nekretninama, moraju se ispuniti zahtjevi iz članka 208. i članka 229. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iv. izloženosti prema institucijama u skupu za pokriće ispunjavaju uvjete iz članka 129. stavka 1. točke (c) i članka 129. stavka 1. posljednjeg podstavka Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - v. kreditna institucija koja ulaže u pokrivene obveznice i izdavatelj ispunjavaju zahtjev transparentnosti iz članka 129. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;

- vi. pokrivenim obveznicama odabrani VIPKR dodjeljuje kreditnu procjenu barem 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 129. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, istovjetnog stupnja kreditne kvalitete u slučaju kratkoročne kreditne procjene ili, u nedostatku kreditne procjene, dodjeljuje im se ponder rizika od 10 % u skladu s člankom 129. stavkom 5. te Uredbe; i
 - vii. skup za pokriće imovine u svakom trenutku ispunjava zahtjev za pokriće imovine u iznosu od barem 7 % više od iznosa potrebnog za podmirivanje potraživanja povezanih s pokrivenim obveznicama. Međutim, ako izdanje pokrivenih obveznica iznosi 500 milijuna EUR (ili protuvrijednost u domaćoj valuti) ili više, na njih se primjenjuje minimalni zahtjev za pokriće imovine u iznosu od 2 %;
- (e) dužnički vrijednosni papiri trgovačkih društava koji ispunjavaju sve sljedeće zahtjeve:
- i. odabrani VIPKR dodijelio im je kreditnu procjenu barem 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 122. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili istovjetnog stupnja kreditne kvalitete u slučaju kratkoročne kreditne procjene;
 - ii. izdanje vrijednosnih papira iznosi najmanje 250 milijuna EUR (ili protuvrijednost u domaćoj valuti);
 - iii. maksimalno vrijeme do dospijeca vrijednosnih papira u trenutku izdavanja iznosi 10 godina.
2. Tržišna vrijednost svake imovine 2.A stupnja podliježe korektivnom faktoru od najmanje 15 %.

Članak 12.

Imovina 2.B stupnja

1. Imovina 2.B stupnja uključuje samo imovinu koja se može svrstati u jednu ili više sljedećih kategorija i koja u svakom slučaju ispunjava ovdje utvrđene kriterije prihvatljivosti:
- (a) izloženosti u obliku vrijednosnih papira osiguranih imovinom koje ispunjavaju zahtjeve iz članka 13.;
- (b) dužničke vrijednosne papire trgovačkih društava koji ispunjavaju sve sljedeće zahtjeve:
- i. odabrani VIPKR dodijelio im je kreditnu procjenu barem 3. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 122. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili istovjetnog stupnja kreditne kvalitete u slučaju kratkoročne kreditne procjene;
 - ii. izdanje vrijednosnih papira iznosi najmanje 250 milijuna EUR (ili protuvrijednost u domaćoj valuti);
 - iii. maksimalno vrijeme do dospijeca vrijednosnih papira u trenutku izdavanja iznosi 10 godina;
- (c) dionice, pod uvjetom da ispunjavaju sve sljedeće zahtjeve:
- i. čine dio glavnog burzovnog indeksa u državi članici ili u trećoj zemlji te ih je za potrebe ove točke kao takve odredilo nadležno tijelo države članice ili relevantno tijelo javne vlasti u trećoj zemlji. Ako nadležno tijelo ili tijelo javne vlasti ne donese odluku u pogledu glavnih burzovnih indeksa, kreditne institucije takvim smatraju burzovni indeks sastavljen od vodećih društava u određenom području nadležnosti;
 - ii. izražene su u valuti matične države članice kreditne institucije ili, ako su izražene u nekoj drugoj valuti, smatraju se 2.B stupnjem samo do iznosa za pokrivanje neto likvidnosnih odljeva u razdoblju stresa u toj valuti ili u nadležnosti u kojoj postoji izloženost kreditnom riziku; i
 - iii. dokazale su se kao pouzdani izvor likvidnosti u svakom trenutku, uključujući i tijekom razdoblja stresa. Smatra se da je zahtjev ispunjen ako razina pada burzovne cijene dionice ili povećanja njezina korektivnog faktora tijekom razdoblja stresa na tržištu u trajanju od 30 kalendarskih dana ne prelazi 40 % odnosno 40 postotnih bodova; i
- (d) obvezujuće likvidnosne linije ograničene primjene koje može osigurati ESB, središnja banka države članice ili središnja banka treće zemlje, pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi iz članka 14.;
- (e) izloženosti u obliku pokrivenih obveznica visoke kvalitete koje ispunjavaju sve sljedeće zahtjeve:
- i. to su obveznice iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ ili ispunjavaju zahtjeve za tretman iz članka 129. stavaka 4. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - ii. kreditna institucija koja ulaže u pokrivene obveznice ispunjava zahtjev transparentnosti iz članka 129. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;

- iii. izdavatelj pokrivenih obveznica stavlja informacije iz članka 129. stavka 7. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013 na raspolaganje ulagateljima najmanje na tromjesečnoj osnovi;
 - iv. izdanje iznosi najmanje 250 milijuna EUR (ili protuvrijednost u domaćoj valuti);
 - v. pokrivene obveznice osigurane su isključivo imovinom iz članka 129. stavka 1. točke (a), točke (d) podtočke i. i točke (e) Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - vi. skup odnosno imovine isključivo se sastoji od izloženosti kojima se dodjeljuje ponder rizika od 35 % ili niži na temelju članka 125. Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu kreditnog rizika;
 - vii. skup za pokriće u svakom trenutku ispunjava zahtjev za pokriće imovine u iznosu od barem 10 % više od iznosa potrebnog za podmirenje potraživanja povezanih s pokrivenim obveznicama;
 - viii. kreditna institucija izdavateljica mora javno objavljivati na mjesečnoj osnovi da skup izloženosti ispunjava zahtjev za pokriće imovine u visini od 10 %;
- (f) za kreditne institucije koje u skladu sa svojim statutom nisu u mogućnosti iz vjerskih razloga držati kamatonosnu imovinu, nekamatonosna imovina koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče središnja banka ili središnja država ili središnja banka treće zemlje ili jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave ili subjekt javnog sektora u trećoj zemlji, pod uvjetom da je odabrani VIPKR dodijelio toj imovini kreditnu procjenu barem 5. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 114. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili istovjetnog stupnja kreditne kvalitete u slučaju kratkoročne kreditne procjene.
2. Tržišna vrijednost svake imovine 2.B stupnja podliježe sljedećim minimalnim korektivnim faktorima:
- (a) primjenjivom korektivnom faktoru iz članka 13. stavka 14. za sekuritizacije 2.B stupnja;
 - (b) korektivnom faktoru od 50 % za dužničke vrijednosne papire trgovačkih društava iz stavka 1. točke (b);
 - (c) korektivnom faktoru od 50 % za dionice iz stavka 1. točke (c);
 - (d) korektivnom faktoru od 30 % za programe ili izdanja pokrivenih obveznica iz stavka 1. točke (e);
 - (e) korektivnom faktoru od 50 % za nekamatonosnu imovinu iz stavka 1. točke (f).
3. Za kreditne institucije koje u skladu sa svojim statutom nisu u mogućnosti iz vjerskih razloga držati kamatonosnu imovinu nadležno tijelo može odobriti izuzeće od primjene stavka 1. točke (b) podtočaka ii. i iii. ovog članka, pod uvjetom da postoje dokazi o nedovoljnoj dostupnosti nekamatonosne imovine koja ispunjava te zahtjeve te da je dotična nekamatonosna imovina adekvatno likvidna na privatnim tržištima.

Pri utvrđivanju adekvatne likvidnosti nekamatonosne imovine za potrebe prvog podstavka, nadležno tijelo razmatra sljedeće čimbenike:

- (a) dostupne podatke u pogledu njezine tržišne likvidnosti, uključujući obujam trgovanja, vidljive razlike traženih i ponuđenih cijena, cjenovnu volatilnost i učinak na cijene i
- (b) ostale čimbenike povezane s njezinom likvidnosti, uključujući povijesne dokaze o širini i dubini tržišta za nekamatonosnu imovinu, broj i raznolikost tržišnih sudionika i postojanje snažne tržišne infrastrukture.

Članak 13.

Sekuritizacije 2.B stupnja

1. Izloženosti u obliku vrijednosnih papira osiguranih imovinom iz članka 12. stavka 1. točke (a) priznaju se kao sekuritizacije 2.B stupnja ako ispunjavaju kriterije utvrđene u stavcima 2. do 14.

2. Sekuritizacijska pozicija i izloženosti na kojima se temelji pozicija moraju ispuniti sve sljedeće zahtjeva:
- (a) odabrani VIPKR dodijelio je poziciji kreditnu procjenu barem 1. stupnja kreditne kvalitete u skladu s člankom 251. ili 261. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili istovjetnog stupnja kreditne kvalitete u slučaju kratkoročne kreditne procjene;
 - (b) pozicija je u najvišoj nadređenoj tranši ili najvišim nadređenim tranšama sekuritizacije i u svakom trenutku ima najvišu razinu nadređenosti tijekom trajanja transakcije. U tu se svrhu smatra da je tranša najviše nadređena ako nakon dostave obavijest o izvršenju i, prema potrebi, obavijesti o ubrzanju plaćanja, tranša nije podređena drugim tranšama iste sekuritizacijske transakcije ili strukture u pogledu primljenih uplata glavnice i kamate, ne uzimajući u obzir dospjele iznose proizašle iz ugovora o kamatnim ili valutnim izvedenicama, dospjele naknade ili druga slična plaćanja u skladu s člankom 261. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (c) odnosne izloženosti stekao je SSPN u smislu članka 4. stavka 1. točke (66.) Uredbe (EU) br. 575/2013 tako da su provedive prema trećoj osobi i izvan dohvata prodavatelja (inicijatora, sponzora ili izvornog zajmodavca) i njegovih vjerovnika, uključujući u slučaju nesolventnosti prodavatelja;
 - (d) prijenos odnosnih izloženosti SSPN-u ne smije podlijeći strogim odredbama o poništavanju prodaje imovine u nadležnosti u kojoj je prodavatelj (inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac) osnovan. To uključuje, ali nije ograničeno na odredbe u skladu s kojima prodaju odnosnih izloženosti može poništiti likvidator prodavatelja (inicijatora, sponzora ili izvornog zajmodavca) isključivo na osnovi toga da je zaključena u određenom roku prije objave nesolventnosti prodavatelja ili odredbe prema kojima SSPN može spriječiti to poništenje samo ako može dokazati da u trenutku prodaje nije bio svjestan nesolventnosti prodavatelja;
 - (e) upravljanje odnosnim izloženostima uređeno je sporazumom o servisiranju koji uključuje odredbe o kontinuitetu servisiranja kojima se najmanje osigurava da status neispunjavanja obveza ili nesolventnost serviseri ne dovedu do prekida servisiranja;
 - (f) dokumentacija kojom se uređuje sekuritizacija uključuje odredbe o kontinuitetu kojima se najmanje osigurava zamjena drugih ugovornih strana u izvedenicama ili pružatelja likvidnosti u slučaju njihova statusa neispunjavanja obveza ili nesolventnosti, prema potrebi;
 - (g) sekuritizacijska pozicija osigurana je skupom homogenih odnosnih izloženosti, od kojih sve pripadaju samo jednoj od sljedećih potkategorija, ili skupom homogenih odnosnih izloženosti u okviru kojih se kombiniraju stambeni krediti iz točaka i. i ii.:
 - i. stambeni krediti osigurani prvorazrednom hipotekom odobreni pojedincima za stjecanje njihova glavnog mjesta stanovanja, pod uvjetom da je ispunjen jedan od sljedeća dva uvjeta:
 - krediti u skupu ispunjavaju u prosjeku zahtjev o omjeru kredita i vrijednosti nekretnine utvrđen u članku 129. stavku 1. točki (d) podtočki i. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - nacionalnim zakonodavstvom države članice iz koje potječu krediti predviđa se ograničenje omjera kredita i dohotka za iznos koji dužnik može posuditi u stambenom kreditu te da je država članica o tom propisu obavijestila Komisiju i EIOPA-u. Ograničenje omjera kredita i dohotka izračunava se na temelju bruto godišnjeg dohotka dužnika, uzimajući u obzir porezne obveze i ostale obveze dužnika i rizik promjena kamatnih stopa tijekom otplate kredita. Za svaki stambeni kredit u skupu postotak bruto dohotka dužnika koji se može potrošiti za servisiranje duga, uključujući isplatu kamata, glavnice i naknada, ne premašuje 45 %;
 - ii. stambeni krediti za koje se u cijelosti jamči iz članka 129. stavka 1. točke (e) Uredbe (EU) br. 575/2013, pod uvjetom da krediti ispunjavaju zahtjeve za osiguranje iz tog stavka i u prosjeku zahtjev o omjeru kredita i vrijednosti nekretnine utvrđen u članku 129. stavku 1. točki (d) podtočki i. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - iii. komercijalni krediti, najmovi i kreditne linije odobreni društvima koja imaju poslovni nastan u državi članici radi financiranja kapitalnih rashoda ili poslovnih aktivnosti, osim stjecanja ili razvoja poslovne nekretnine, pod uvjetom da najmanje 80 % dužnika u skupu u smislu bilance portfelja čine mala i srednja poduzeća u trenutku izdavanja sekuritizacije i da nijedan dužnik nije institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točke (3.) Uredbe (EU) br. 575/2013;

- iv. krediti i najmovi za kupnju automobila odobreni dužnicima ili najmoprimcima koji imaju poslovni nastan ili boravište u državi članici. U tu svrhu oni uključuju kredite ili najmove za financiranje motornih vozila ili prikolica kako su definirani u članku 3. točkama 11. i 12. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, traktora za poljoprivredu i šumarstvo iz Direktive 2003/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, motocikala i motornih tricikala kako su definirani u članku 1. stavku 2. točkama (b) i (c) Direktive 2002/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ili vozila s gusjenicama iz članka 2. stavka 2. točke (c) Direktive 2007/46/EZ. Ti krediti i najmovi mogu uključivati dodatne proizvode osiguranja i usluga ili dodatne dijelove za vozila, a u slučaju najмова, preostalu vrijednost vozila danih u najam. Svi krediti i najmovi u skupu osiguravaju se prvorazrednim pravom na naplatu ili osiguranjem nad vozilom ili odgovarajućim jamstvom u korist SSPN-a, kao što je odredba o zadržavanju prava vlasništva.
 - v. krediti i kreditne linije odobreni pojedincima koji borave u državi članici za osobne potrebe ili potrebe obitelji ili potrošnje kućanstva.
- (h) pozicija nije u resekuritizaciji ili sintetskoj sekuritizaciji iz članka 4. točke (63.) odnosno članka 242. točke (11.) Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (i) odnosne izloženosti ne uključuju prenosive financijske instrumente ili izvedenice, osim financijskih instrumenata koje izdaje sam SSPN ili druge strane u sekuritizacijskoj strukturi i izvedenica koje se upotrebljavaju za zaštitu od valutnog rizika i kamatnog rizika;
- (j) u trenutku izdavanja sekuritizacije ili uključivanja u skup odnosnih izloženosti u bilo kojem trenutku nakon izdavanja odnosne izloženosti ne uključuju izloženosti prema dužnicima smanjene kreditne sposobnosti (ili, prema potrebi, jamcima smanjene kreditne sposobnosti) ako je dužnik smanjene kreditne sposobnosti (ili jamac smanjene kreditne sposobnosti) dužnik (ili jamac) koji:
- i. je proglasio stečaj, dogovorio sa svojim vjerovnicima otpis ili reprogramiranje duga ili ako je sud njegovim vjerovnicima dodijelio pravo na ovrhu ili materijalnu odštetu kao rezultat izostanka plaćanja u roku od tri godine prije datuma početka sekuritizacije;
 - ii. je u službenoj evidenciji osoba s nepovoljnom kreditnom prošlosti;
 - iii. ima kreditnu procjenu VIPKR-a ili kreditnu ocjenu koja ukazuje na značajan rizik da se ugovorena plaćanja neće izvršiti u usporedbi s prosječnim dužnikom za tu vrstu kredita u relevantnoj nadležnosti.
- (k) u trenutku izdavanja sekuritizacije ili uključivanja u skup odnosnih izloženosti u bilo kojem trenutku nakon izdavanja odnosne izloženosti ne uključuju izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza u smislu članka 178. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.
3. Otplata sekuritizacijskih pozicija ne smije se strukturirati tako da pretežito ovisi o prodaji imovine kojom se osiguravaju odnosne izloženosti. Međutim, tom odredbom ne sprječava se naknadna obnova ili refinanciranje tih izloženosti.
4. Struktura sekuritizacijske transakcije mora biti u skladu sa sljedećim zahtjevima:
- (a) ako je sekuritizacija uspostavljena bez razdoblja obnove ili je razdoblje obnove završilo i ako je dostavljena obavijest o izvršenju ili ubrzanju plaćanja, primici glavnice iz odnosnih izloženosti prenose se na imatelje sekuritizacijskih pozicija postupnom amortizacijom sekuritizacijskih pozicija te nikakav znatan iznos gotovine nije zadržan u SSPN-u ni na koji datum plaćanja;
 - (b) ako je sekuritizacija uspostavljena s razdobljem obnove, u dokumentaciji o transakciji predviđeni su odgovarajući događaji privremene isplate koji uključuju najmanje sljedeće:
 - i. pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti;
 - ii. nemogućnost stvaranja dostatnih novih odnosnih izloženosti barem slične kreditne kvalitete;
 - iii. nastanak događaja povezanog s nesolventnosti u pogledu inicijatora ili serviser.
5. Do trenutka izdavanja sekuritizacije dužnici (ili, prema potrebi, jamci) moraju izvršiti najmanje jedno plaćanje, osim ako je sekuritizacija osigurana kreditnim linijama iz stavka 2. točke (g) podtočke v.
6. U slučaju sekuritizacija kada su odnosne izloženosti stambeni krediti iz stavka 2. točke (g) podtočaka i. i ii., skup kredita ne smije uključivati nijedan kredit koji je stavljen na tržište i zajamčen pod pretpostavkom da je podnositelj zahtjeva za kredit ili, prema potrebi posrednik, upozoren da zajmodavac možda nije provjerio dostavljene informacije.

7. U slučaju sekuritizacija kada su odnosne izloženosti stambeni krediti iz stavka 2. točke (g) podtočaka i. i ii., procjena kreditne sposobnosti dužnika mora ispunjavati zahtjeve utvrđene u članku 18. stavcima 1. do 4., stavku 5. točki (a) i stavku 6. Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili jednakovrijedne zahtjeve u trećim zemljama.
8. U slučaju sekuritizacija kada su odnosne izloženosti krediti i najmovi za kupnju automobila te potrošački krediti i kreditne linije iz stavka 2. točke (g) podtočaka iv. i v., procjena kreditne sposobnosti dužnika mora ispunjavati zahtjeve utvrđene u članku 8. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
9. Ako inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac sekuritizacije ima poslovni nastan u Uniji, on postupi u skladu sa zahtjevima iz dijela petog Uredbe (EU) br. 575/2013 i u skladu s člankom 8.b Uredbe (EU) br. 1060/2009 objavljuje informacije o kreditnoj kvaliteti i uspješnosti odnosnih izloženosti, strukturi transakcije, novčanim tokovima i svakom kolateralu kojim se pokrivaju izloženosti, kao i informacije potrebne ulagateljima za provedbu sveobuhvatnih i na dobroj informiranosti utemeljenih testiranja otpornosti na stres. Ako inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac ima poslovni nastan izvan Unije, sveobuhvatni podaci na razini kredita u skladu sa standardima koje sudionici na tržištu općenito prihvaćaju stavljaju se na raspolaganje postojećim i potencijalnim ulagateljima i regulatorima po izdavanju ili redovito,
10. Odnosne izloženosti ne smije inicirati kreditna institucija koja drži sekuritizacijsku poziciju u svojem zaštitnom sloju likvidnosti, njezino društvo kćer, njezino matično društvo, društvo kćer njezina matičnog društva ili bilo koje društvo koje je usko povezano s tom kreditnom institucijom.
11. Veličina izdanja tranše mora iznositi najmanje 100 milijuna EUR (ili protuvrijednost u domaćoj valuti).
12. Preostalo ponderirano prosječno trajanje tranše iznosi najviše pet godina, a izračunava se primjenom pretpostavke o prijevremenoj otplati cijene transakcije ili stalnoj stopi prijevremene otplate od 20 %, ovisno o tome što je niže, za koje kreditna institucija pretpostavlja da je opcija kupnje izvršena na prvi dopušteni datum kupnje.
13. Inicijator izloženosti na kojoj se temelji sekuritizacija institucija je kako je definirana u članku 4. točki (3.) Uredbe (EU) br. 575/2013 ili društvo čija je osnovna djelatnost obavljanje jedne ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. točkama 2. do 12. i točki 15. Direktive 2013/36/EU.
14. Tržišna vrijednost sekuritizacija 2.B stupnja podliježe barem sljedećim korektivnim faktorima:
- (a) 25 % za sekuritizacije osigurane potkategorijama imovine iz stavka 2. točke (g) podtočaka i., ii. i iv.;
 - (b) 35 % za sekuritizacije osigurane potkategorijama imovine iz stavka 2. točke (g) podtočaka iii. i v.

Članak 14.

Obvezujuće likvidnosne linije ograničene primjene

Kako bi se priznavale kao imovina 2.B stupnja, obvezujuće likvidnosne linije ograničene primjene koje može osigurati središnja banka iz članka 12. stavka 1. točke (d) moraju ispunjavati sve sljedeće kriterije:

- (a) tijekom razdoblja koje nije stresno linija podliježe naknadi za neiskorišteni dio na ukupni obvezujući iznos koji je najmanje veći od sljedećeg:
 - i. 75 baznih bodova godišnje; ili
 - ii. najmanje 25 baznih bodova godišnje više od razlike u prinosu od imovine upotrijebljene za osiguranje linije i prinosa reprezentativnog portfelja likvidne imovine nakon prilagodbe za sve značajne razlike u kreditnom riziku.Tijekom razdoblja stresa središnja banka može smanjiti naknadu za neiskorišteni dio opisanu u prvom podstavku ove točke, pod uvjetom da su ispunjeni minimalni zahtjevi koji se primjenjuju na likvidnosne linije u okviru alternativnog pristupa likvidnosti u skladu s člankom 19.;
- (b) linija je osigurana neopterećenom imovinom vrste koju odredi središnja banka. Imovina koja se dostavlja kao kolateral mora ispunjavati sve sljedeće kriterije:
 - i. drži se u obliku koji omogućuje njezin brzi prijenos središnjoj banci ako bi se zahtijevalo plaćanje linije;
 - ii. njezina vrijednost nakon korektivnog faktora kako ga primjenjuje središnja banka dovoljna je za pokrivanje ukupnog iznosa linije;

⁽¹⁾ Direktiva 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnosti i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.).

⁽²⁾ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.).

- iii. ne računa se kao likvidna imovina za potrebe zaštitnog sloja likvidnosti kreditne institucije.
- (c) linija je u skladu s okvirom politike središnje banke prema drugoj ugovornoj strani;
- (d) obveza trajanja za liniju premašuje razdoblje stresa od 30 kalendarskih dana iz članka 4.;
- (e) središnja banka ne može liniju opozvati prije njezina ugovorenog dospijeca i nije donesena dodatna odluka o kreditu dok se predmetnu kreditnu instituciju i dalje procjenjuje kao solventnu;
- (f) postoji službena politika koju je objavila središnja banka i u kojoj je navedena njezina odluka o dodjeli obvezujućih likvidnosnih linija ograničene primjene, uvjeti kojima se uređuje linija i vrste kreditnih institucija koje se mogu prijaviti za te linije.

Članak 15.

CIU

1. Dionice ili udjeli u subjektima za zajednička ulaganja (CIU) priznaju se kao likvidna imovina jednakog stupnja kao odnosna likvidna imovina dotičnog subjekta do najvećeg iznosa od 500 milijuna EUR (ili protuvrijednosti u domaćoj valuti) za svaku kreditnu instituciju pojedinačno, pod sljedećim uvjetima:
 - (a) poštuju se zahtjevi iz članka 132. stavka 3. Uredbe (EU) br. 575/2013;
 - (b) CIU ulaže samo u likvidnu imovinu i izvedenice, a u potonjem slučaju samo u onoj mjeri potrebnoj za ublažavanje kamatnog, valutnog ili kreditnog rizika u portfelju.
2. Kreditne institucije primjenjuju sljedeće minimalne korektivne faktore na svoje dionice ili udjele u CIU-ima ovisno o kategoriji odnosne likvidne imovine:
 - (a) 0 % za kovanice i novčanice te izloženosti prema središnjim bankama iz članka 10. stavka 1. točke (b);
 - (b) 5 % za imovinu prvog stupnja, osim pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete;
 - (c) 12 % za pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. podstavka (f);
 - (d) 20 % za imovinu 2.A stupnja;
 - (e) 30 % za sekuritizacije 2.B stupnja osigurane potkategorijama imovine iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka i., ii. i iv.;
 - (f) 35 % za pokrivene obveznice 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točke (e);
 - (g) 40 % za sekuritizacije 2.B stupnja osigurane potkategorijama imovine iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka iii. i v.; i
 - (h) 55 % za dužničke vrijednosne papire trgovačkih društava 2.B stupnja iz članka 12. stavka 1. točke (b) i dionice iz članka 12. stavka 1. točke (c) i za nekamatonosnu imovinu iz članka 12. stavka 1. točke (f).
3. Pristup iz stavka 2. primjenjuje se kako slijedi:
 - (a) ako je kreditna institucija upoznata s odnosnim izloženostima CIU-a, može pregledati navedene odnosne izloženosti kako bi im odredila odgovarajući korektivni faktor u skladu sa stavkom 2.;
 - (b) ako kreditna institucija nije upoznata s odnosnim izloženostima CIU-a, smatra se da CIU ulaže, u najvećoj mjeri u kojoj mu je to dopušteno, rastućim redoslijedom u likvidnu imovinu kako je raspoređena za potrebe stavka 2., počevši od one navedene u stavku 2. točki (g), dok ne dosegne najveći ukupni dopušteni iznos ulaganja. Jednak pristup primjenjuje se radi određivanja razine likvidnosti odnosne imovine ako kreditna institucija nije upoznata s odnosnim izloženostima CIU-a.
4. Kreditne institucije su obvezne razviti učinkovite metodologije i postupke za izračun i iskazivanje tržišne vrijednosti i korektivnih faktora za dionice ili udjele u CIU-ima. Ako izloženost nije dovoljno značajna da bi kreditna institucija razvila vlastite metodologije i pod uvjetom da je, u svakom slučaju, nadležno tijelo uvjeren da je taj uvjet ispunjen, kreditnoj instituciji dopušteno je osloniti se na sljedeće treće osobe za izračun i iskazivanje korektivnih faktora za dionice ili udjele u CIU-ima:
 - (a) depozitar CIU-a, pod uvjetom da CIU ulaže isključivo u vrijednosne papire te deponira sve te vrijednosne papire kod navedenog depozitara; ili

(b) za druge CIU-ove, društvo za upravljanje CIU-om, pod uvjetom da društvo za upravljanje CIU-om ispunjava kriterije iz članka 132. stavka 3. točke (a) Uredbe (EU) br. 575/2013.

5. Ako kreditna institucija ne postupi u skladu sa zahtjevima iz stavka 4. ovog članka u pogledu dionica ili udjela u CIU-u, prestaje ih priznavati kao likvidnu imovinu za potrebe ove Uredbe u skladu s člankom 18.

Članak 16.

Depoziti i drugi izvori financiranja u mrežama zadruga i institucionalnim sustavima zaštite

1. Ako kreditna institucija pripada institucionalnom sustavu zaštite vrste koja je navedena u članku 113. stavku 7. Uredbe (EU) br. 575/2013, mreži koja bi se priznavala za izuzeće predviđeno u članku 10. navedene Uredbe ili mreži zadruga u državi članici, depoziti po viđenju koje kreditna institucija drži kod središnje institucije smatraju se likvidnom imovinom u skladu s jednom od sljedećih odredaba:

- (a) ako je u skladu s nacionalnim pravom ili pravnom obvezujućim dokumentima kojima se uređuje sustav ili mreža središnja institucija obvezna držati ili uložiti depozite u likvidnu imovinu određenog stupnja ili kategorije, depoziti se tretiraju kao likvidna imovina jednakog stupnja ili kategorije u skladu s ovom Uredbom;
- (b) ako središnja institucija nije obvezna držati ili ulagati depozite u likvidnu imovinu određenog stupnja ili kategorije, depoziti se tretiraju kao imovina 2.B stupnja u skladu s ovom Uredbom, a njihov preostali iznos podliježe minimalnom korektivnom faktoru od 25 %.

2. Ako u skladu s pravom države članice ili pravno obvezujućim dokumentima kojima se uređuju mreže ili sustavi opisani u stavku 1. kreditna institucija u roku od 30 kalendarskih dana ima pristup izvorima likvidnosti iz središnje institucije ili druge institucije u istoj mreži ili sustavu, ti se izvori financiranja tretiraju kao imovina 2.B stupnja u mjeri u kojoj se ne osiguravaju likvidnom imovinom određenog stupnja ili kategorije. Minimalni korektivni faktor od 25 % primjenjuje se na obvezujući iznos glavnice izvora likvidnosti.

Članak 17.

Sastav zaštitnog sloja likvidnosti prema stupnju imovine

1. Kreditne institucije moraju u svakom trenutku ispunjavati sljedeće zahtjeve u pogledu sastava njihova zaštitnog sloja likvidnosti:

- (a) najmanje 60 % zaštitnog sloja likvidnosti treba činiti imovina prvog stupnja;
- (b) najmanje 30 % zaštitnog sloja likvidnosti treba činiti imovina prvog stupnja, isključujući pokrivene obveznice iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f);
- (c) najviše 15 % zaštitnog sloja likvidnosti može činiti imovina 2.B stupnja.

2. Zahtjevi utvrđeni u stavku 1. primjenjuju se nakon prilagodbe za učinak koji na rezervu likvidne imovine imaju osigurano financiranje, transakcije osigurane kolateralom ili transakcije razmjene kolaterala u kojima se upotrebljava likvidna imovina ako te transakcije dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana, nakon odbitka primjenjivih korektivnih faktora i pod uvjetom da kreditna institucija postupi u skladu s operativnim zahtjevima iz članka 8.

3. Kreditne institucije određuju sastav svojeg zaštitnog sloja likvidnosti u skladu s formulama iz Priloga I. ovoj Uredbi.

Članak 18.

Kršenje zahtjeva

1. Ako likvidna imovina prestane biti u skladu s primjenjivim općim zahtjevima iz članka 7., operativnim zahtjevima iz članka 8. stavka 2. ili primjenjivim kriterijima prihvatljivosti iz ovog poglavlja, kreditna institucija prestaje je priznavati kao likvidnu imovinu najkasnije 30 kalendarskih dana od datuma kad je nastupilo kršenje zahtjeva.

2. Stavak 1. primjenjuje se na dionice ili udjele u CIU-u koji više ne ispunjavaju zahtjeve prihvatljivosti samo ako ne premašuju 10 % ukupne imovine CIU-a.

Članak 19.

Alternativni pristupi likvidnosti

1. Ako kreditne institucije nemaju dovoljno likvidne imovine u određenoj valuti kako bi ispunile koeficijent likvidnosne pokrivenosti iz članka 4., primjenjuje se jedna od sljedećih odredaba ili više njih:
 - (a) zahtjev u pogledu valutne usklađenosti utvrđen u članku 8. stavku 6. ne primjenjuje se na tu valutu;
 - (b) kreditna institucija može pokriti manjak likvidne imovine u nekoj valuti kreditnim linijama središnje banke u državi članici ili trećoj zemlji te valute, pod uvjetom da je linija u skladu sa svim sljedećim zahtjevima:
 - i. ugovorno je neopozivo obvezujuća tijekom razdoblja od sljedećih 30 kalendarskih dana;
 - ii. njezina cijena određena je u obliku naknade koja se plaća bez obzira na iznos, ako postoji, koji se povlači u okviru te linije;
 - iii. naknada se određuje u iznosu u kojem neto prinos od imovine upotrijebljene za osiguranje linije ne smije biti viši od neto prinosa od reprezentativnog portfelja likvidne imovine nakon prilagodbe za sve značajne razlike u kreditnom riziku.
 - (c) ako postoji manjak imovine prvog stupnja, no postoji dovoljno imovine 2.A stupnja, kreditna institucija može držati dodatnu imovinu 2.A stupnja u zaštitnom sloju likvidnosti te se smatra da se gornje granice prema stupnju imovine iz članka 17. mijenjaju na odgovarajući način. Navedena dodatna imovina 2.A stupnja podliježe minimalnom korektivnom faktoru koji iznosi 20 %. Svaka imovina 2.B stupnja koju drži kreditna institucija i dalje podliježe korektivnim faktorima koji se primjenjuju u svakom slučaju u skladu s ovim poglavljem.
2. Kreditne institucije primjenjuju odstupanja predviđena u stavku 1. obrnuto proporcionalno raspoloživosti relevantne likvidne imovine. Kreditne institucije procjenjuju svoje likvidnosne potrebe radi primjene ovog članka uzimajući u obzir svoju sposobnost da dobrim upravljanjem likvidnošću smanje potrebu za tom likvidnom imovinom i držanjem navedene imovine od strane drugih sudionika na tržištu.
3. Valute koje mogu imati koristi od odstupanja iz stavka 1. i mjera u kojoj jedno odstupanje ili više njih mogu biti ukupno raspoloživi za određenu valutu određuju se provedbenom uredbom koju donosi Komisija u skladu s člankom 419. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013.
4. Detaljni uvjeti koji se primjenjuju na upotrebu odstupanja iz stavka 1. točaka (a) i (b) određuju se delegiranim aktom koji donosi Komisija u skladu s člankom 419. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013.

GLAVA III.

LIKVIDNOSNI ODLJEVI I PRILJEVI

POGLAVLJE 1.

Neto likvidnosni odljevi

Članak 20.

Definicija neto likvidnosnih odljeva

1. Neto likvidnosnih odljevi zbroj su likvidnosnih odljeva iz točke (a) umanjениh za zbroj likvidnosnih priljeva iz točke (b), ali ne smiju biti manji od nule, te se izračunavaju kako slijedi:
 - (a) zbroj likvidnosnih odljeva kako su definirani u poglavlju 2.;
 - (b) zbroj likvidnosnih priljeva kako su definirani u poglavlju 3., izračunani kako slijedi:
 - i. priljevi izuzeti iz gornje granice iz članka 33. stavaka 2. i 3.;
 - ii. priljevi iz članka 33. stavka 4. odnosno 90 % odljeva iz točke (a), ovisno o tome koji je iznos niži, umanjени za izuzete priljeve iz članka 33. stavaka 2. i 3., pri čemu vrijednost ne smije biti manja od nula;
 - iii. priljevi, osim priljeva iz članka 33. stavaka 2., 3. i 4. odnosno 75 % odljeva iz točke (a), ovisno o tome koji je iznos niži, umanjени za izuzete priljeve iz članka 33. stavaka 2. i 3. i priljeve iz članka 33. stavka 4. podijeljeno s 0,9 kako bi se omogućio učinak gornje granice od 90 %, pri čemu vrijednost ne smije biti manja od nula.

2. Likvidnosni priljevi i likvidnosni odljevi procjenjuju se tijekom razdoblja stresa od 30 kalendarskih dana, uz pretpostavku kombinacije idiosinkrastičnog stresnog scenarija i stresnog scenarija na razini tržišta iz članka 5.
3. Izračun iz stavka 1. provodi se u skladu s formulom utvrđenom u Prilogu II.

Članak 21.

Zahtjevi za procjenu učinka kolaterala primljenog u transakcijama s izvedenicama

Kreditne institucije izračunavaju likvidnosne odljeve i priljeve predviđene u razdoblju od 30 kalendarskih dana za ugovore navedene u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 na neto osnovi po drugim ugovornim stranama, pod uvjetom da postoje dvostrani sporazumi o netiranju u skladu s člankom 295. navedene Uredbe. Za potrebe ovog članka neto osnova znači umanjeno za kolateral koji će se primiti pod uvjetom da se priznaje kao likvidna imovina u skladu s glavom II. ove Uredbe. Odljevi i priljevi novca koji proizlaze iz transakcija s izvedenicama u stranoj valuti i uključuju potpunu razmjenu iznosa glavnice, što se izvodi istodobno (ili na isti dan), izračunavaju se na neto osnovi, čak i kad te transakcije nisu obuhvaćene dvostranim sporazumom o netiranju.

POGLAVLJE 2.

Likvidnosni odljevi

Članak 22.

Definicija likvidnosnih odljeva

1. Likvidnosni odljevi izračunavaju se množenjem preostalih stanja različitih kategorija ili vrsta obveza i izvanbilančnih obveza sa stopama po kojima se očekuje njihov odljev ili povlačenje kako je navedeno u ovom poglavlju.
2. Likvidnosni odljevi iz stavka 1., u svakom slučaju pomnoženi primjenjivom stopom odljeva, uključuju:
 - (a) trenutačno preostali dio stabilnih depozita stanovništva i drugih depozita stanovništva u skladu s člancima 24., 25. i 26.;
 - (b) trenutačno preostale iznose drugih obveza koje dospijevaju, čiju isplatu može zahtijevati izdavatelj ili pružatelj izvora financiranja ili koji podrazumijevaju očekivanje pružatelja financiranja da će kreditna institucija otplatiti obvezu u sljedećih 30 kalendarskih dana, kako je određeno u skladu s člancima 27 i 28.;
 - (c) dodatne odljeve određene u skladu s člankom 30.;
 - (d) maksimalni iznos koji je moguće povući tijekom sljedećih 30 kalendarskih dana iz neiskorištenih ugovorenih kreditnih i likvidnosnih linija, kako je određeno u skladu s člankom 32.;
 - (e) dodatne odljeve utvrđene procjenom u skladu s člankom 23.

Članak 23.

Dodatni likvidnosni odljevi za druge proizvode i usluge

1. Kreditne institucije redovito procjenjuju vjerojatnost i potencijalni obujam likvidnosnih odljeva tijekom 30 kalendarskih dana u vezi s proizvodima i uslugama koji nisu obuhvaćeni člancima 27. do 31. te koje one nude ili sponzoriraju ili za koje bi potencijalni kupci smatrali da su povezane s tim institucijama. Navedeni proizvodi ili usluge uključuju, ali nisu ograničeni na likvidnosne odljeve koji proizlaze iz ugovornih aranžmana iz članka 429. i Priloga I. Uredbi (EU) br. 575/2013, kao što su:
 - (a) druge izvanbilančne obveze i obveze potencijalnog financiranja, uključujući između ostalog neugovorene linije financiranja,
 - (b) neiskorištene kredite i predujmove velikim klijentima;
 - (c) hipoteke koje su ugovorene, ali nisu još korištene;

- (d) kreditne kartice;
- (e) prekoračenja po računima;
- (f) planirane odljeve povezane s obnavljanjem ili odobravanjem novih kredita stanovništvu i kredita velikim klijentima;
- (g) planirane obveze povezane s izvedenicama;
- (h) izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine.

2. Odljevi iz stavka 1. procjenjuju se na temelju pretpostavke kombinacije idiosinkrastičnog stresnog scenarija i stresnog scenarija na razini tržišta iz članka 5. Pri toj procjeni, institucije posebno vode računa o značajnoj šteti za ugled do koje bi moglo doći ako se ne bi osigurala likvidnosna podrška navedenim proizvodima ili uslugama. Kreditne institucije najmanje jednom godišnje izvješćuju nadležna tijela o proizvodima i uslugama čiji su vjerojatnost i potencijalni obujam likvidnosnih odljeva iz stavka 1. značajni, a nadležna tijela utvrđuju visinu odljeva. Nadležna tijela mogu primijeniti stopu odljeva do 5 % za izvanbilančne povezane proizvode s osnove financiranja trgovine, kako je navedeno u članku 429. i Prilogu I. Uredbi (EU) br. 575/2013.

3. Nadležna tijela najmanje jednom godišnje izvješćuju EBA-u o vrstama proizvoda ili usluga za koje su utvrdili odljeve na temelju izvješća kreditnih institucija. U navedenom izvješću ona također objašnjavaju metodologiju primijenjenu na određivanje odljeva.

Članak 24.

Odljevi iz stabilnih depozita stanovništva

1. Osim ako su ispunjeni kriteriji za višu stopu odljeva u skladu s člankom 25. stavkom 2., 3. ili 5., iznos depozita stanovništva obuhvaćenih sustavom osiguranja depozita u skladu s Direktivom 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ ili Direktivom 2014/49/EU ili istovjetnim sustavom osiguranja depozita u trećoj zemlji smatra se stabilnim i množi se s 5 % ako je depozit:

- (a) dio postojanog odnosa, koji umanjuje vjerojatnost povlačenja; ili
- (b) pohranjen na transakcijskom računu.

2. Za potrebe stavka 1. točke (a) smatra se da su depoziti stanovništva dio postojanog odnosa ako deponent ispunjava najmanje jedan od sljedećih kriterija:

- (a) ima aktivan ugovorni odnos s kreditnom institucijom u trajanju od najmanje 12 mjeseci;
- (b) ima kreditni odnos s kreditnom institucijom za stambene kredite ili druge dugoročne kredite;
- (c) s kreditnom institucijom ima najmanje jedan aktivan proizvod koji nije kredit.

3. Za potrebe stavka 1. točke (b) smatra se da je depozit stanovništva pohranjen na transakcijskom računu ako se plaće, prihod ili transakcije redovito uplaćuju na taj račun ili ga terete.

4. Odstupajući od stavka 1., od 1. siječnja 2019. nadležna tijela mogu ovlastiti kreditne institucije da s 3 % pomnože iznos stabilnih depozita stanovništva iz stavka 1. obuhvaćenih sustavom osiguranja depozita u skladu s Direktivom 2014/49/EU do najviše razine od 100 000 EUR kako je određeno u članku 6. stavku 1. navedene Direktive, pod uvjetom da je Komisija potvrdila da službeno priznati sustav osiguranja depozita ispunjava sljedeće kriterije:

- (a) sustav osiguranja depozita ima dostupna financijska sredstva, kako je navedeno u članku 10. Direktive 2014/49/EU, koja su *ex ante* prikupljena putem doprinosa članova najmanje jednom godišnje;
- (b) sustav osiguranja depozita ima odgovarajuća sredstva za osiguranje pristupa dodatnom financiranju u slučaju velikog pritiska na njegove pričuve, uključujući pristup izvanrednim doprinosima kreditnih institucija koje su članovi sustava osiguranja depozita i odgovarajućim drugim aranžmanima za financiranje u cilju dobivanja kratkoročnog financiranja od javnih ili privatnih trećih osoba;
- (c) sustavom osiguranja depozita osigurava se rok isplate od sedam radnih dana iz članka 8. stavka 1. Direktive 2014/49/EU od datuma primjene stope odljeva od 3 %.

⁽¹⁾ Direktiva 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita (SL L 135, 31.5.1994., str. 5.).

5. Nadležna tijela daju odobrenje iz stavka 4. tek nakon što su dobila prethodno odobrenje Komisije. To se odobrenje zahtijeva u okviru obrazložene obavijesti koja uključuje dokaze da bi stope odljeva stabilnih depozita stanovništva bile niže od 3 % tijekom razdoblja stresa u skladu sa scenarijima iz članka 5. Obrazložena obavijest dostavlja se Komisiji najmanje tri mjeseca prije datuma od kojeg se odobrenje zahtijeva. Komisija procjenjuje usklađenost relevantnog sustava osiguranja depozita s uvjetima utvrđenima u stavku 4. točkama (a), (b) i (c). Ako su ti uvjeti ispunjeni, Komisija odobrava zahtjev nadležnog tijela za dodjelu odobrenja, osim ako postoje prevladavajući razlozi za uskraćivanje odobrenja, uzimajući u obzir funkcioniranje unutarnjeg tržišta depozita stanovništva. Sve kreditne institucije povezane s tim odobrenim sustavom osiguranja depozita imaju pravo na primjenu stope odljeva od 3 %. Komisija mora zatražiti mišljenje EBA-e o usklađenosti relevantnog sustava osiguranja depozita s uvjetima utvrđenima u stavku 4. točkama (a), (b) i (c).

6. Nadležno tijelo može odobriti kreditnim institucijama da iznos depozita stanovništva obuhvaćenih sustavom osiguranja depozita u trećoj zemlji koji je istovjetan sustavu iz stavka 1. pomnože s 3 % ako treća zemlja odobrava taj tretman.

Članak 25.

Odljevi iz drugih depozita stanovništva

1. Kreditne institucije obvezne su pomnožiti s 10 % druge depozite stanovništva, uključujući dio depozita stanovništva koji nije obuhvaćen člankom 24., osim ako se primjenjuju uvjeti iz stavka 2.

2. Drugi depoziti stanovništva podliježu višim stopama odljeva, kako odredi kreditna institucija, u skladu sa stavkom 3., ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) ukupno stanje depozita, uključujući sve depozitne račune klijenata u toj kreditnoj instituciji ili grupi, premašuje 500 000 EUR;
- (b) depozit je pohranjen na računu koji je isključivo dostupan putem interneta;
- (c) na depozit se primjenjuje kamatna stopa koja ispunjava bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - i. stopa znatno premašuje prosječnu stopu za slične proizvode za stanovništvo;
 - ii. njezin povrat proizlazi iz povrata od tržišnog indeksa ili skupa indeksa;
 - iii. njezin povrat proizlazi iz bilo koje tržišne varijable, osim promjenjive kamatne stope;
- (d) depozit je izvorno deponiran kao oročeni depozit s datumom isteka koji dopijeva u razdoblju od 30 kalendarskih dana ili depozit ima fiksni otkazni rok u skladu s ugovornim aranžmanima, osim onih depozita koji se priznaju za tretman predviđen u stavku 4.;
- (e) za kreditne institucije s poslovnim nastanom u Uniji, deponent ima boravište u trećoj zemlji ili je depozit denominiran u valuti koja nije euro ili domaćoj valuti države članice. Za kreditne institucije i podružnice u trećim zemljama, deponent nema boravište u trećoj zemlji ili je depozit denominiran u drugoj valuti, a ne u domaćoj valuti treće zemlje.

3. Kreditne institucije primjenjuju višu stopu odljeva određenu kako slijedi:

- (a) ako depoziti stanovništva ispunjavaju kriterij iz stavka 2. točke (a) ili dva kriterija iz točaka (b) do (e), primjenjuje se stopa odljeva od 10 % do 15 %;
- (b) ako su depoziti stanovništva u skladu sa stavkom 2. točkom (a) i najmanje još jednim kriterijem iz stavka 2., ili u skladu s tri ili više kriterija iz stavka 2., primjenjuje se stopa odljeva od 15 % do 20 %.

Ovisno o pojedinom slučaju, nadležna tijela mogu primijeniti višu stopu odljeva ako je to opravdano zbog specifičnih okolnosti kreditne institucije. Kreditne institucije primjenjuju stopu odljeva iz stavka 3. točke (b) na depozite stanovništva ako procjena iz stavka 2. nije provedena ili nije dovršena.

4. Kreditne institucije mogu isključiti iz izračuna odljeva određene jasno definirane kategorije depozita stanovništvu ako kreditna institucija u svakom slučaju na cjelokupnu kategoriju tih depozita dosljedno primjenjuje sljedeće, osim u pojedinačno opravdanim slučajevima kad se deponent nalazi u teškoj situaciji:

- (a) deponentu nije dopušteno povući depozit u roku od 30 kalendarskih dana; ili
- (b) za prijevremena povlačenja u roku od 30 kalendarskih dana, deponent mora platiti kaznu za gubitak kamate od datuma povlačenja do datuma ugovorenog dospijeca i novčanu kaznu koja ne treba prelaziti dospjelu kamatu za vrijeme koje je prošlo od datuma depozita i datuma povlačenja.

Ako se dio depozita iz prvog podstavka može povući bez kazne, samo se taj dio tretira kao depozit po viđenju, a preostali iznos tretira se kao oročeni depozit iz ovog stavka. Stopa odljeva od 100 % primjenjuje se na otkazane depozite s preostalim rokom dospijeca od najviše 30 kalendarskih dana i ako je isplata dogovorena s drugom kreditnom institucijom.

5. Odstupajući od stavaka 1. do 4. i članka 24., kreditne institucije obvezne su pomnožiti depozite stanovništva koje su uzele u trećim zemljama stopom odljeva s višim postotkom ako je taj postotak predviđen u nacionalnom pravu na temelju kojeg se utvrđuju likvidnosni zahtjevi u toj trećoj zemlji.

Članak 26.

Odljevi s međuovisnim priljevima

Podložno prethodnom odobrenju nadležnog tijela, kreditne institucije mogu izračunati likvidnosni odljev umanjen za međuovisni priljev koji ispunjava sljedeće uvjete:

- (a) međuovisni priljev izravno je povezan s odljevom i ne uzima se u obzir u izračunu likvidnosnih priljeva iz poglavlja 3.
- (b) međuovisni priljev zahtijeva se u skladu s pravnom, regulatornom ili ugovornom obvezom;
- (c) međuovisni priljev ispunjava jedan od sljedećih uvjeta:
 - i. obvezno nastaje prije odljeva;
 - ii. primljen je u roku od deset dana i za njega jamči središnja država države članice.

Članak 27.

Odljevi na osnovi operativnih depozita

1. Kreditne institucije obvezne su pomnožiti s 25 % obveze koje proizlaze iz dolje navedenih depozita:

- (a) depozit koji mora držati deponent da bi mogao dobiti usluge poravnanja, skrbništva ili upravljanja gotovinom ili druge slične usluge od institucije u kontekstu postojanog operativnog odnosa;
- (b) depozit u kontekstu sudjelovanja u zajedničkim zadacima unutar institucionalnog sustava zaštite koji ispunjava zahtjeve iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u okviru grupe združnih kreditnih institucija koje su stalno povezane sa središnjim tijelom i ispunjavaju zahtjeve iz članka 113. stavka 6. navedene Uredbe, ili kao zakonski ili ugovorno utvrđen depozit druge kreditne institucije koja je član istog institucionalnog sustava zaštite ili mreže zadruga, pod uvjetom da ti depoziti nisu priznati kao likvidna imovine kreditne institucije koja pohranjuje depozit iz stavka 3. i članka 16.;
- (c) depozit koji mora držati deponent u kontekstu postojanog operativnog odnosa osim onog navedenog u točki (a);
- (d) depozit koji mora držati deponent radi dobivanja usluga poravnanja gotovinskih transakcija i usluga središnje institucije i ako kreditna institucija pripada mreži ili sustavu iz članka 16.

2. Odstupajući od stavka 1., kreditne institucije obvezne su pomnožiti s 5 % dio obveza koje proizlaze iz depozita iz stavka 1. točke (a), a koji je obuhvaćen sustavom osiguranja depozita u skladu s Direktivom 94/19/EZ ili Direktivom 2014/49/EU ili istovjetnim sustavom osiguranja depozita u trećoj zemlji.

3. Depoziti kreditnih institucija deponirani kod središnje institucije koji se smatraju likvidnom imovinom kreditne institucije koja pohranjuje depozit u skladu s člankom 16. množe se sa stopom odljeva od 100 % za središnju instituciju u pogledu iznosa te likvidne imovine nakon primjene korektivnog faktora. Ta se likvidna imovina ne računa za pokriće odljeva osim odljeva iz prve rečenice ovog stavka te se ne uzima u obzir za potrebe izračuna sastava preostalog zaštitnog sloja likvidnosti na temelju članka 17. za središnju instituciju na pojedinačnoj razini.

4. Usluge poravnanja, skrbništva ili upravljanja gotovinom ili druge slične usluge iz stavka 1. točaka (a) i (d) pokrivaju te usluge samo ako se one pružaju u kontekstu postojanog odnosa koji je ključan za deponenta. Depoziti iz stavka 1. točaka (a), (c) i (d) moraju imati značajna pravna ili operativna ograničenja zbog kojih značajna povlačenja u razdoblju od 30 kalendarskih dana nisu vjerojatna. Sredstva koja premašuju sredstva potrebna za pružanje operativnih usluga tretiraju se kao neoperativni depoziti.

5. Depoziti koji proizlaze iz korespondentnog bankarstva ili pružanja usluga glavnog brokera ne tretiraju se kao operativni depozit i dobivaju stopu odljeva od 100 %.

6. Kako bi utvrdila depozite iz stavka 1. točke (c), kreditna institucija smatra da postoji postojan operativni odnos s nefinancijskim klijentom, isključujući oročene depozite, štedne depozite i brokerirane depozite, ako su ispunjeni svi sljedeći kriteriji:

- (a) naknada za račun određuje se po stopi koja je najmanje pet baznih bodova niža od prevladavajuće stope za depozite velikih klijenata usporedivih karakteristika, ali ne mora biti negativna;
- (b) depozit se pohranjuje na posebno označenim računima i određuje se tako da se ne stvaraju ekonomski poticaji kojima se deponenta potiče da u depozitu drži više sredstva nego što je potrebno za operativni odnos;
- (c) značajne transakcije redovito se odobravaju i terete na predmetnom računu;
- (d) ispunjen je jedan od sljedećih kriterija:
 - i. odnos s deponentom postoji najmanje 24 mjeseca;
 - ii. depozit se upotrebljava za najmanje dvije aktivne usluge. Te usluge mogu uključivati izravan ili neizravan pristup nacionalnim ili međunarodnim uslugama platnog prometa, trgovanja vrijednosnim papirima ili depozita.

Samo se dio depozita koji je potreban za korištenje usluga čiji je depozit nusproizvod tretira kao operativni depozit. Višak se smatra neoperativnim.

Članak 28.

Odljevi na osnovi drugih obveza

1. Kreditne institucije su obvezne pomnožiti s 40 % obveze koje proizlaze iz depozita klijenata koji nisu financijski klijenti, država, središnjih banaka, multilateralnih razvojnih banaka, subjekata javnog sektora, kreditnih unija koje je odobrilo nadležno tijelo, društava za privatno ulaganje ili klijenata koji su brokeri depozita, pod uvjetom da nisu obuhvaćene člankom 27.

Odstupajući od prvog podstavka, ako su obveze iz tog podstavka obuhvaćene sustavom osiguranja depozita u skladu s Direktivom 94/19/EZ ili Direktivom 2014/49/EU ili istovjetnim sustavom osiguranja depozita u trećoj zemlji, one se množe s 20 %.

2. Kreditne institucije obvezne su pomnožiti s 0 % obveze koje proizlaze iz vlastitih troškova poslovanja.

3. Kreditne institucije obvezne su pomnožiti obveze koje proizlaze iz transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala koje dopijevaju u roku od 30 kalendarskih dana kako su definirane u članku 192. stavcima 2. i 3. Uredbe br. 575/2013 sa sljedećim postotcima:

- (a) 0 % ako su osigurane imovinom koja bi se smatrala imovinom prvog stupnja u skladu s člankom 10., osim pokrivenih obveznica iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f) ili ako je zajmodavac središnja banka;
- (b) 7 % ako su osigurane imovinom koja bi se smatrala pokrivenim obveznicama iznimno visoke kvalitete iz članka 10. stavka 1. točke (f);
- (c) 15 % ako su osigurane imovinom koja bi se smatrala imovinom 2.A u skladu s člankom 11.;
- (d) 25 %:
 - i. ako su osigurane imovinom iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka i., ii. ili iv.;
 - ii. ako su osigurane imovinom koja se ne bi smatrala likvidnom imovinom u skladu s člancima 10. i 11., a zajmodavac je središnja država, subjekt javnog sektora države članice ili treće zemlje u kojoj je kreditna institucija dobila odobrenje za rad ili je osnovala podružnicu ili multilateralna razvojna banka. Subjekti javnog sektora koji podliježu ovakvom tretmanu ograničeni su na one kojima je dodijeljen ponder rizika od 20 % ili niži u skladu s člankom 116. stavcima 4. i 5. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (e) 35 % ako su osigurane potkategorijama imovine iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočaka iii. ili v.;

- (f) 50 % ako su osigurane:
- dužničkim vrijednosnim papirima trgovačkih društava koji bi se smatrali imovinom 2.B stupnja u skladu s člankom 12. stavkom 1. točkom (b);
 - dionicama koje bi se smatrale imovinom 2.B stupnja u skladu s člankom 12. stavkom 1. točkom (c);
- (g) 100 % ako su osigurane imovinom koja se ne bi smatrala likvidnom imovinom u skladu s glavom II., osim transakcija obuhvaćenih točkom (d) podtočkom ii. ovog stavka ili ako je zajmodavac središnja banka.
4. Razmjene kolaterala koje dospijevaju tijekom sljedećih 30 dana dovode do odljeva viška likvidnosne vrijednosti pozajmljene imovine u usporedbi s likvidnosnom vrijednošću imovine dane u zajam, osim ako je druga ugovorna strana središnja banka u kojem slučaju se primjenjuje odljev od 0 %.
5. Iznosi depozita koji se drže na posebnim računima povezanim sa sustavima zaštite klijenata uvedenima nacionalnim propisima tretiraju se kao priljevi u skladu s člankom 32. i isključuju se iz rezerve likvidne imovine.
6. Kreditne institucije primjenjuju stopu odljeva od 100 % na sve zapise, obveznice i dužničke vrijednosne papire, osim ako se obveznica prodaje isključivo na tržištu proizvoda i usluga za stanovništvo i drži na računu stanovništva u kojem se slučaju ti instrumenti mogu tretirati kao odgovarajuća kategorija depozita stanovništva. Moraju se utvrditi ograničenja tako da navedene instrumente ne mogu kupiti i držati stranke koje nisu fizičke osobe i mali i srednji poduzetnici.

Članak 29.

Odljevi unutar grupe ili institucionalnog sustava zaštite

1. Odstupajući od članka 31., nadležna tijela mogu odobriti primjenu niže stope odljeva u pojedinim slučajevima za neiskorištene kreditne ili likvidnosne linije ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- ako postoje razlozi za očekivanje nižeg odljeva čak i u uvjetima kombinacije idiosinkrastičnog stresnog scenarija i stresnog scenarija na razini tržišta kod pružatelja;
 - druga ugovorna strana je matična institucija ili institucija kći kreditne institucije ili drugo društvo kći iste matične institucije ili je povezano s kreditnom institucijom odnosom u smislu članka 12. stavka 1. Direktive Vijeća 83/349/EEZ ⁽¹⁾ ili je član istog institucionalnog sustava zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili središnja institucija ili član neke mreže ili grupe zadruga iz članka 10. navedene Uredbe;
 - niža stopa odljeva nije niža od stope priljeva koju primjenjuje druga ugovorna strana;
 - kreditna institucija i druga ugovorna strana imaju poslovni nastan u istoj državi članici.
2. Nadležna tijela mogu izuzeti od primjene uvjet iz stavka 1. točke (d) pri primjeni članka 20. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013. U tom slučaju treba ispuniti sljedeće dodatne objektivne kriterije:
- pružatelj i primatelj likvidnosti imaju nizak profil likvidnosnog rizika;
 - postoje pravno obvezujući sporazumi i obveze među subjektima unutar grupe u pogledu neiskorištene kreditne ili likvidnosne linije;
 - profil likvidnosnog rizika primatelja likvidnosti mora se primjereno uzeti u obzir pri upravljanju likvidnosnim rizikom pružatelja likvidnosti.

Ako je dopuštena primjena takve niže stope odljeva, nadležno tijelo obavješćuje EBA-u o rezultatima procesa iz članka 20. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013. Nadležno tijelo redovito preispituje ispunjavanje uvjeta za takve niže odljeve.

Članak 30.

Dodatni odljevi

1. Kolateral osim gotovine i imovine iz članka 10. koji kreditna institucija daje za ugovore navedene u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i kreditne izvedenice podliježu dodatnom odljevu od 20 %.

Kolateral u imovini iz članka 10. stavka 1. točke (f) koji kreditna institucija daje za ugovore navedene u Prilogu II. Uredbi (EU) br. 575/2013 i kreditne izvedenice podliježu dodatnom odljevu od 10 %.

⁽¹⁾ Sedma direktiva Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o konsolidiranim financijskim izvještajima (SL L 193, 18.7.1983., str. 1.).

2. Kreditne institucije izračunavaju dodatni odljev za sve sklopljene ugovore čiji ugovorni uvjeti dovode, u roku od 30 kalendarskih dana i nakon značajnog pogoršanja kreditne kvalitete institucije, do dodatnih likvidnosnih odljeva ili dodatnih potreba za kolateralom te o njemu obavješćuju nadležna tijela. Kreditne institucije obavješćuju nadležna tijela o tom odljevu najkasnije u trenutku dostavljanja izvješća u skladu s člankom 415. Uredbe (EU) br. 575/2013. Ako nadležna tijela smatraju da su ti odljevi značajni u odnosu na potencijalne likvidnosne odljeve kreditne institucije, ona zahtijevaju od kreditne institucije da doda dodatni odljev za te ugovore koji odgovara dodatnim potrebama za kolateralom ili odljevima novca koji proizlaze iz značajnog pogoršanja kreditne kvalitete kreditne institucije što odgovara smanjenju vanjske procjene kreditnog rizika za tri stupnja. Kreditna institucija primjenjuje stopu odljeva od 100 % na taj dodatni kolateral ili odljeve novca. Kreditna institucija redovito preispituje razmjer tog značajnog pogoršanja u svjetlu onoga što je značajno prema ugovorima koje je sklopila i o rezultatima svog preispitivanja obavješćuje nadležna tijela.
3. Kreditna institucija dodaje dodatni odljev koji odgovara potrebama za kolateralom koje bi proizašle iz utjecaja negativne situacije na tržištu na transakcije s izvedenicama, transakcije financiranja i ostale ugovore kreditne institucije ako je taj utjecaj značajan. Taj se izračun izvršava u skladu s delegiranim aktom koji Komisija donosi u skladu s člankom 423. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.
4. Kreditne institucije uzimaju u obzir odljeve i priljeve predviđene u razdoblju od 30 kalendarskih dana iz ugovora iz Priloga II. Uredbi (EU) br. 575/2013 na neto osnovi u skladu s člankom 21. U slučaju neto odljeva kreditne institucije obvezne su rezultat pomnožiti sa stopom odljeva od 100 %. Kreditne institucije obvezne su iz tih izračuna isključiti likvidnosne zahtjeve koji bi bili rezultat primjene stavaka 1., 2. i 3.
5. Kreditna institucija dodaje dodatni odljev koji odgovara 100 % tržišne vrijednosti vrijednosnih papira ili druge imovine koja je predmet kratke prodaje i koju je potrebno dostaviti u roku od 30 kalendarskih dana osim ako je kreditna institucija vlasnik vrijednosnih papira koje je potrebno dostaviti ili ih je posudila pod uvjetima koji zahtijevaju njihovo vraćanje tek nakon roka od 30 kalendarskih dana te navedeni vrijednosni papiri ne predstavljaju dio likvidne imovine kreditne institucije. Ako je kratka pozicija obuhvaćena osiguranom transakcijom financiranja vrijednosnih papira, kreditna institucija obvezna je pretpostaviti da će se kratka pozicija zadržati tijekom cijelog razdoblja od 30 kalendarskih dana i primiti 0 % odljeva.
6. Kreditna institucija dodaje dodatni odljev koji odgovara 100 %:
- (a) viška kolaterala koji drži kreditna institucija, a koji druga ugovorna strana može na temelju ugovora zatražiti u bilo kojem trenutku;
 - (b) kolaterala koji treba ponuditi drugoj ugovornoj strani u roku od 30 kalendarskih dana;
 - (c) kolaterala koji odgovara imovini koja bi se smatrala likvidnom imovinom za potrebe glave II. koju može zamijeniti imovina koja odgovara imovini koja se ne bi smatrala likvidnom imovinom za potrebe glave II. bez suglasnosti kreditne institucije.
7. Depoziti primljeni kao kolateral ne smatraju se obvezama za potrebe članka 27. ili 29. već prema potrebi podliježu odredbama stavaka 1. do 6. ovog članka.
8. Kreditne institucije obvezne su pretpostaviti odljev od 100 % za gubitak financiranja za vrijednosne papire osigurane imovinom, pokrivene obveznice i druge strukturirane financijske instrumente koji dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana ako te instrumente izdaje sama kreditna institucija ili jedinice ili SPN-ovi koje sponzorira kreditna institucija.
9. Kreditne institucije obvezne su pretpostaviti odljev od 100 % za gubitak financiranja za komercijalne papire, jedinice, subjekte za ulaganje u vrijednosne papire i druge takve linije financiranja. Ta stopa odljeva od 100 % primjenjuje se na iznos koji dospijeva ili iznos imovine koji bi se mogao vratiti ili potrebnu likvidnost.
10. Za taj udio programa financiranja u skladu sa stavcima 8. i 9. kreditne institucije koje su pružatelji povezanih likvidnosnih linija ne moraju dvostruko računati instrument financiranja koji dospijeva i likvidnosnu liniju za konsolidirane programe.
11. Za imovinu pozajmljenu bez osiguranja koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana pretpostavlja se da istječe u cijelosti, što dovodi do 100-postotnog odljeva likvidne imovine, osim ako je kreditna institucija vlasnik vrijednosnih papira i oni nisu dio zaštitnog sloja likvidnosti kreditne institucije.
12. U pogledu pružanja usluga glavnog brokera, ako kreditna institucija financira imovinu jednog klijenta njezinim internim netiranjem s kratkim prodajama drugog klijenta, te transakcije podliježu odljevu od 50 % za potencijalnu obvezu jer u slučaju povlačenja klijenta kreditna institucija može biti obvezna naći dodatne izvore financiranja kako bi pokrila te pozicije.

Članak 31.

Odljevi iz kreditnih i likvidnosnih linija

1. Za potrebe ovog članka smatra se da likvidnosna linija znači svaka obvezujuća neiskorištena rezervna linija koja bi se iskoristila za refinanciranje dužničkih obveza klijenta u situacijama kada taj klijent ne može obnoviti taj dug na financijskim tržištima. Njezin iznos računa se kao iznos duga koji je izdao klijent, a koji je preostao i dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana te koji se osigurava linijom. Udio likvidnosne linije kojim se osigurava dug koji ne dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana isključuje se iz opsega definicije linije. Svaki dodatni kapacitet linije tretira se kao obvezujuća kreditna linija s povezanom stopom povlačenja kako je određeno u ovom članku. Opće linije za obrtni kapital poslovnih subjekata neće se klasificirati kao likvidnosne linije, već kao kreditne linije.

2. Kreditne institucije izračunavaju odljeve za kreditne i likvidnosne linije množenjem iznosa kreditnih i likvidnosnih linija s odgovarajućim stopama odljeva utvrđenima u stavcima 3. do 5. Odljevi iz obvezujućih kreditnih i likvidnosnih linija određuju se kao postotak najvišeg iznosa koji je moguće povući u roku od 30 kalendarskih dana, umanjen za bilo koji likvidnosni zahtjev koji bi se mogao primijeniti u skladu s člankom 23. za izvanbilančne stavke s osnove financiranja trgovine te umanjen za svaki kolateral koji je stavljen na raspolaganje kreditnoj instituciji i vrednovan u skladu s člankom 9., pod uvjetom da kolateral ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) kreditna institucija može se njime ponovno koristiti ili ga staviti u zalag;
- (b) drži se u obliku likvidne imovine, ali nije priznat kao dio zaštitnog sloja likvidnosti; i
- (c) ne smije biti imovina koju izdaje druga ugovorna strana u liniji ili jedan od njezinih povezanih subjekata.

Ako su kreditnoj instituciji dostupne potrebne informacije, najviši iznos koji se može povući kod kreditnih i likvidnosnih linija određuje se kao najviši iznos koji se može povući uzimajući u obzir obveze druge ugovorne strane ili ugovorom unaprijed definirani raspored povlačenja koji dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana.

3. Najviši iznos neiskorištenih obvezujućih kreditnih i likvidnosnih linija koji se može povući u roku od sljedećih 30 kalendarskih dana množi se s 5 % ako ih je moguće dodijeliti kategoriji izloženosti prema depozitu stanovništva.

4. Najviši iznos neiskorištenih obvezujućih kreditnih linija koji se može povući u roku od 30 kalendarskih dana množi se s 10 % ako one ispunjavaju sljedeće uvjete:

- (a) nije ih moguće dodijeliti kategoriji izloženosti prema depozitima stanovništva;
- (b) ponuđene su klijentima koji nisu financijski klijenti, uključujući nefinancijska društva, države, središnje banke, multilateralne razvojne banke i subjekte javnog sektora;
- (c) nisu ponuđene radi zamjene financiranja klijenta u situacijama kada klijent nije u mogućnosti ispuniti zahtjeve za financiranjem na financijskim tržištima.

5. Najviši iznos neiskorištenih obvezujućih likvidnosnih linija koji se može povući u roku od sljedećih 30 kalendarskih dana množi se s 30 % ako one ispunjavaju uvjete iz stavka 4. točaka (a) i (b) te s 40 % ako su ponuđene osobnim investicijskim društvima.

6. Neiskorišteni obvezujući iznos likvidnosne linije koji je ponuđen SSPN-u kako bi se tom SSPN-u omogućila kupnja imovine osim vrijednosnih papira od klijenata koji nisu financijski klijenti množi se s 10 % pod uvjetom da on premašuje iznos trenutačno kupljene imovine od klijenata i ako je najviši iznos koji se može povući ugovorno ograničen na iznos trenutačno kupljene imovine.

7. Središnja institucija sustava ili mreže iz članka 16. množi sa stopom odljeva od 75 % izvor likvidnosti odobren kreditnoj instituciji koja je član sustava ako ta kreditna institucija može tretirati izvor likvidnosti kao likvidnu imovinu u skladu s člankom 16. stavkom 2. Stopa odljeva od 75 % primjenjuje se na obvezujući iznos glavnice izvora likvidnosti.

8. Kreditna institucija množi najviši iznos neiskorištenih obvezujućih kreditnih i likvidnosnih linija koji se može povući u roku od 30 kalendarskih dana s odgovarajućom stopom odljeva kako slijedi:

- (a) 40 % za kreditne i likvidnosne linije koje se odobravaju kreditnim institucijama te za kreditne linije koje se odobravaju drugim reguliranim kreditnim institucijama, uključujući društva za osiguranje i investicijska društva, CIU-ove ili zatvoreni investicijski fond;

- (b) 100 % za likvidnosne linije koje je kreditna institucija odobrila SSPN-ovima osim onih iz stavka 6. i za aranžmane u skladu s kojima je institucija obvezna kupiti imovinu od SSPN-a ili je zamijeniti;
- (c) 100 % za kreditne i likvidnosne linije koje se odobravaju financijskim klijentima koji nisu navedeni u točkama (a) i (b) te stavcima 1. do 7.

9. Odstupajući od stavaka 1. do 8., kreditne institucije koje su osnovele i koje sponzoriraju središnja država ili jedinice područne (lokalne) samouprave barem jedne države članice mogu primjenjivati tretmane iz stavaka 3. i 4. na kreditne i likvidnosne linije koje se pružaju institucijama koje odobravaju promotivne kredite isključivo radi izravnog ili neizravnog financiranja promotivnih kredita, pod uvjetom da ti krediti ispunjavaju uvjete za stope odljeva iz stavaka 3. i 4.

Odstupajući od članka 32. stavka 3. točke (g), ako se navedeni promotivni krediti odobravaju preko druge kreditne institucije koja djeluje kao posrednik (prolazni krediti), kreditne institucije mogu primijeniti simetrične priljeve i odljeve.

Promotivni krediti iz ovog stavka stoje na raspolaganju samo osobama koje nisu financijski klijenti pod nekonkurentnim i neprofitnim uvjetima u cilju promicanja ciljeva javne politike Unije i/ili spomenute središnje ili regionalne vlasti države članice. Navedene linije moguće je povući samo na temelju opravdano očekivanog zahtjeva za promotivnim kreditom i do iznosa tog zahtjeva, pod uvjetom da se naknadno izvjesti o upotrebi isplaćenih sredstava.

10. Kreditne institucije obvezne su pomnožiti sa 100 % sve likvidnosne odljeve koji proizlaze iz obveza koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana, osim onih iz članaka 23. do 31.

POGLAVLJE 3.

Likvidnosni priljevi

Članak 32.

Priljevi

1. Likvidnosni priljevi procjenjuju se tijekom razdoblja od 30 kalendarskih dana. Oni obuhvaćaju samo ugovorne priljeve koji proizlaze iz izloženosti koje nisu dospjele te za koje kreditna institucija nema razloga očekivati neispunjavanje obveza u roku od 30 kalendarskih dana.
2. Likvidnosni priljevi dobivaju stopu priljeva od 100 %, posebno uključujući sljedeće priljeve:
 - (a) novčana potraživanja od središnjih banaka i financijskih klijenata. U pogledu potonjih, za priljeve iz naslova sljedećih transakcija smatra se da podliježu stopi priljeva od 100 %:
 - i. vrijednosnih papira koji dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana;
 - ii. transakcija financiranja trgovine iz članka 162. stavka 3. drugog podstavka točke (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 s preostalim rokom dospelja do 30 kalendarskih dana;
 - (b) novčana potraživanja iz naslova pozicija vlasničkih instrumenata koji su uključeni u glavne dioničke indekse, pod uvjetom da već nisu uključena u likvidnu imovinu. Navedena novčana potraživanja uključuju novčana potraživanja s ugovorenim dospeljem u roku od 30 kalendarskih dana, kao što su dividende u novcu iz tih glavnih indeksa i novac iz tih vlasničkih instrumenata koji su prodani, ali još nisu namireni, ako nisu priznata kao likvidna imovina u skladu s glavom II.
3. Odstupajući od stavka 2., priljevi utvrđeni u ovom stavku podliježu sljedećim zahtjevima:
 - (a) novčana potraživanja od klijenata koji nisu financijski klijenti za potrebe plaćanja glavnice umanjuju se za 50 % njihove vrijednosti ili za ugovorne obveze navedenim klijentima u vezi s pružanjem financiranja, ovisno o tome koji je iznos viši. Za potrebe ove točke klijenti koji nisu financijski klijenti uključuju trgovačka društva, države, multilateralne razvojne banke i subjekte javnog sektora; odstupajući od te odredbe, kreditne institucije koje su primile obvezu iz članka 31. stavka 9. kako bi mogle isplatiti promotivni kredit krajnjem primatelju ili su primile sličnu obvezu od multilateralne razvojne banke ili subjekta javnog sektora, mogu uzeti u obzir priljev do visine odljeva koji primjenjuju na odgovarajuću obvezu odobravanja tih promotivnih kredita.
 - (b) novčana potraživanja od transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala, kao što je određeno člankom 192. točkama 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 osigurana likvidnom imovinom ne uzimaju

se u obzir do visine vrijednosti likvidne imovine umanjene za odgovarajući korektivni faktor u skladu s glavom II. Novčana potraživanja za preostalu vrijednost ili ako su osigurana imovinom koja se ne smatra likvidnom imovinom u skladu s glavom II. u cijelosti se uzimaju u obzir. Priljev nije dopušten ako se kolateral upotrebljava za pokrivanje kratke pozicije u skladu s člankom 30. stavkom 5.;

- (c) novčana potraživanja iz naslova ugovornih maržnih kredita koji dospijevaju za kolateral u obliku nelikvidne imovine mogu dobiti stopu priljeva od 50 %. Ti se priljevi mogu uzeti u obzir samo ako kreditna institucija ne upotrebljava kolateral koji je izvorno primila za kredite radi pokrića kratkih pozicija;
- (d) novčana potraživanja koja institucija koja duguje ta novčana sredstva tretira u skladu s člankom 27., osim depozita pri središnjoj instituciji iz članka 27. stavka 3., množe se s odgovarajućom simetričnom stopom priljeva. Ako se odgovarajuća stopa ne može utvrditi, primjenjuje se stopa priljeva od 5 %;
- (e) razmjene kolaterala koje dospijevaju u roku od 30 kalendarskih dana dovode do priljeva viška likvidnosne vrijednosti imovine dane u zajam u usporedbi s likvidnosnom vrijednošću pozajmljene imovine;
- (f) ako se kolateral dobiven obratnim repo ugovorom, ugovorom o pozajmljivanju vrijednosnih papira ili razmjenama kolaterala, koji dospijeva u roku od 30 dana, rehipotekira ili upotrebljava za pokriće kratkih pozicija koje se mogu produljiti i nakon 30 dana, kreditna institucija pretpostavlja da će se ti mehanizmi obrnutih repo transakcija ili pozajmljivanja vrijednosnih papira obnoviti i da neće dovesti do gotovinskih priljeva koji odražavaju njezinu potrebu za daljnjim pokrićem kratke pozicije ili ponovnim otkupom relevantnih vrijednosnih papira. Kratke pozicije uključuju slučajeve u kojima u usklađenoj knjizi trgovanja kreditne institucije vrijednosni papir bio predmet kratke prodaje izravno kao dio strategije trgovanja ili zaštite i slučajeve u kojima kreditna institucija ima kratku poziciju u vrijednosnom papiru u usklađenoj knjizi trgovanja za repo transakcije te je uzela u zajam vrijednosni papir na određeno vrijeme i dala ga u zajam na duže vrijeme;
- (g) neiskorištene kreditne ili likvidnosne linije i sve druge ugovorne obveze primljene od subjekata koji nisu središnje banke ili subjekti iz članka 34. ne uzimaju se u obzir. Neiskorištene obvezujuće likvidnosne linije od središnje banke koje se priznaju kao likvidna imovina u skladu s člankom 14. ne uzimaju se u obzir kao priljev;
- (h) novčana potraživanja iz naslova vrijednosnih papira koje izdaje sama kreditna institucija ili povezani subjekt uzimaju se u obzir na neto osnovi sa stopom priljeva koja se primjenjuje na osnovi stope priljeva primjenjive na odnosnu imovinu u skladu s ovim člankom;
- (i) imovina s nedefiniranim ugovornim datumom dospijeća uzima se u obzir u visini od 20 % stope priljeva, pod uvjetom da ugovor omogućava kreditnoj instituciji da se povuče ili zahtijeva plaćanje u roku od 30 dana.

4. Stavak 3. točka (a) ne primjenjuje se na novčana potraživanja od transakcija osiguranih kolateralom i transakcija ovisnih o kretanju na tržištu kapitala kako su definirane u članku 192. točkama 2. i 3. Uredbe (EU) br. 575/2013 koja su osigurana likvidnom imovinom u skladu s glavom II. kako je utvrđeno stavkom 3. točkom (b). Priljevi od oslobađanja iznosa koji se drže na posebnim računima u skladu s regulatornim zahtjevima za zaštitu imovine clijenata kojom se trguje uzimaju se u obzir u cijelosti, pod uvjetom da se ti posebni iznosi zadrže u likvidnoj imovini kako je definirano u glavi II.

5. Odljevi i priljevi predviđeni u razdoblju od 30 kalendarskih dana iz ugovora iz Priloga II. Uredbi (EU) br. 575/2013 izračunavaju se na neto osnovi iz članka 21. i množe sa 100 % u slučaju neto priljeva.

6. Kreditne institucije ne uzimaju u obzir priljeve po bilo kojoj likvidnoj imovini iz glave II., osim po dospjelim plaćanjima na imovinu koja se ne odražava u tržišnoj vrijednosti imovine.

7. Kreditne institucije ne uzimaju u obzir priljeve po bilo kojim novim sklopljenim obvezama.

8. Kreditne institucije uzimaju u obzir likvidnosne priljeve koji se primaju u trećim zemljama ako postoje ograničenja u vezi s prijenosom ili koji su iskazani u nekonvertibilnim valutama samo u onoj mjeri u kojoj oni odgovaraju odljevima u određenoj trećoj zemlji ili valuti.

Članak 33.

Gornja granica priljeva

1. Kreditne institucije obvezne su ograničiti priznavanje likvidnosnih priljeva na 75 % ukupnih likvidnosnih odljeva kako su definirani u poglavlju 2., osim ako je poseban priljev izuzet kako je navedeno u stavcima 2., 3. ili 4.

2. Podložno prethodnom odobrenju nadležnog tijela, kreditna institucija može u cijelosti ili djelomično iz gornje granice iz stavka 1. izuzeti sljedeće likvidnosne priljeve:

- (a) priljeve ako je pružatelj matična institucija ili institucija kći institucije ili drugo društvo kći iste matične institucije ili je povezano s institucijom odnosom u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ;
- (b) priljeve iz depozita deponiranih kod druge kreditne institucije unutar grupe subjekata koji se priznaju za tretman utvrđen u članku 113. stavku 6. ili 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (c) priljeve iz članka 26., uključujući priljeve po kreditima povezanim s kreditima osiguranim nekretninama ili promotivnim kreditima iz članka 31. stavka 9. ili iz multilateralne razvojne banke ili subjekta javnog sektora preko kojeg je kreditna institucija izdala prolazni kredit.

3. Podložno prethodnom odobrenju nadležnog tijela, specijalizirane kreditne institucije mogu se izuzeti iz gornje granice priljeva ako su njihove osnovne aktivnosti najam i faktoring, isključujući aktivnosti opisane u stavku 4. i ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 5.

4. Podložno prethodnom odobrenju nadležnog tijela, na specijalizirane kreditne institucije može se primjenjivati gornja granica priljeva od 90 % ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 5., a osnovne su aktivnosti sljedeće:

- (a) financiranje kupnje motornih vozila;
- (b) potrošački kredit kako je definiran u Direktivi o potrošačkom kreditu 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća.

5. Kreditne institucije iz stavka 3. mogu biti izuzete iz gornje granice priljeva, a kreditne institucije iz stavka 4. mogu primjenjivati višu gornju granicu od 90 % ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) poslovne aktivnosti bilježe nizak profil likvidnosnog rizika uzimajući u obzir sljedeće čimbenike:
 - i. vrijeme priljeva odgovara vremenu odljeva;
 - ii. na pojedinačnoj razini kreditna institucija ne financira se znatno iz depozita stanovništva;
- (b) na pojedinačnoj razini omjer osnovnih aktivnost iz stavka 3. ili 4. premašuje 80 % ukupne bilance;
- (c) odstupanja se objavljuju u godišnjim izvještajima.

Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o specijaliziranim kreditnim institucijama koje su izuzete ili koje podliježu višoj gornjoj granici te dostavljaju obrazloženje. EBA objavljuje i vodi popis specijaliziranih kreditnih institucija koje su izuzete iz više gornje granice ili podliježu njoj. EBA može zatražiti popratnu dokumentaciju.

6. Izuzeća iz stavaka 2., 3. i 4., kad ih odobri nadležno tijelo, mogu se primjenjivati na pojedinačnoj i konsolidiranoj razini u skladu s člankom 2. stavkom 3. točkom (e).

7. Kreditna institucija utvrđuje iznos neto likvidnosnih priljeva na temelju primjene gornje granice priljeva u skladu s formulom iz Priloga II. ovoj Uredbi.

Članak 34.

Priljevi unutar grupe ili institucionalnog sustava zaštite

1. Odstupajući od članka 32. stavka 3. točke (g), nadležna tijela mogu odobriti primjenu više stope priljeva u pojedinim slučajevima za neiskorištene kreditne i likvidnosne linije ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) ako postoje razlozi za očekivanje višeg priljeva čak i u uvjetima kombinacije idiosinkrastičnog stresnog scenarija i stresnog scenarija na razini tržišta kod pružatelja;
- (b) druga ugovorna strana je matična institucija ili institucija kći kreditne institucije ili drugo društvo kći iste matične institucije ili je povezano s kreditnom institucijom odnosom u smislu članka 12. stavka 1. Direktive 83/349/EEZ ili je član istog institucionalnog sustava zaštite iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili središnja institucija ili član neke mreže ili grupe zadruga iz članka 10. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (c) odstupajući od članka 31., ako stopa priljeva premašuje 40 %, druga ugovorna strana primjenjuje simetričnu stopu odljeva;
- (d) kreditna institucija i druga ugovorna strana imaju poslovni nastan u istoj državi članici.

2. Ako kreditna institucija i kreditna institucija koja je druga ugovorna strana imaju poslovni nastan u različitim državama članicama, nadležna tijela mogu izuzeti od primjene uvjet iz stavka 1. točke (d) ako su, uz kriterije iz stavka 1., ispunjeni sljedeći kriteriji (a) do (c):

- (a) pružatelj i primatelj likvidnosti pokazuju nizak profil likvidnosnog rizika;
- (b) postoje pravno obvezujući sporazumi i obveze među subjektima unutar grupe u pogledu kreditne ili likvidnosne linije;
- (c) profil likvidnosnog rizika primatelja likvidnosti primjereno je uzet u obzir pri upravljanju likvidnosnim rizikom pružatelja likvidnosti.

Nadležna tijela djeluju zajednički i konzultiraju se u skladu s člankom 20. stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EU) br. 575/2013 za potrebe utvrđivanja jesu li ispunjeni dodatni kriteriji utvrđeni u tom stavku.

3. Ako su dodatni kriteriji iz stavka 2. ispunjeni, nadležno tijelo primatelja likvidnosti može primjenjivati povlaštenu stopu priljeva od najviše 40 %. Međutim, odobrenje oba nadležna tijela obvezno je za sve povlaštene stope više od 40 % koje se primjenjuju simetrično.

Ako je odobrena primjena povlaštene stope iznad 40 %, nadležna tijela obavješćuju EBA-u o rezultatu procesa iz stavka 2. Nadležna tijela redovito preispituju ispunjavanje uvjeta za takve više priljeve.

GLAVA IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 35.

Nastavak priznavanja bankovne imovine za koju jamči država članica

1. Imovina koju izdaju kreditne institucije i za koju je osigurano jamstvo središnje države države članice priznaje se kao imovina prvog stupnja samo ako je jamstvo:

- (a) odobreno ili ugovoreno na najviši iznos prije 30. lipnja 2014.;
- (b) izravno, izričito, neopozivo i bezuvjetno i ako je njime obuhvaćeno neplaćanje glavnice i kamata po dospijeću.

2. Ako je jamac jedinica područne (regionalne) ili lokalne samouprave države članice, imovina pod jamstvom priznaje se kao imovina prvog stupnja samo ako se izloženosti prema toj jedinici područne (regionalne) ili lokalne samouprave tretiraju kao izloženosti prema njezinoj središnjoj državi u skladu s člankom 115. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 i jamstvo je u skladu sa zahtjevima iz stavka 1.

3. Imovina iz stavaka 1. i 2. i dalje se priznaje kao imovina prvog stupnja sve dok je jamstvo na snazi u pogledu relevantnog izdavatelja ili njegove imovine, prema potrebi, kako je s vremena na vrijeme izmijenjeno ili zamijenjeno. Ako se iznos jamstva u korist izdavatelja ili njegove imovine u bilo kojem trenutku nakon 30. lipnja 2014. poveća, imovina se priznaje kao likvidna imovina samo do najvišeg iznosa jamstva koje je ugovoreno prije tog datuma.

4. Imovina iz tog članka podliježe istim zahtjevima koji se mogu primijeniti u skladu s ovom Uredbom na imovinu prvog stupnja koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče središnja država ili jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave ili subjekti javnog sektora iz članka 10. stavka 1. točke (c).

5. Ako kreditna institucija ili njezina imovina koriste sustav jamstava, za potrebe ovog članka jamstvom se smatra cijeli sustav.

Članak 36.

Prijelazna odredba za agencije za upravljanje imovinom umanjene vrijednosti koju sponzorira država članica

1. Nadređene obveznice koje izdaju sljedeće agencije za upravljanje imovinom umanjene vrijednosti koju sponzorira država članica priznaju se kao imovina prvog stupnja do 31. prosinca 2023.;

- (a) u Irskoj, National Asset Management Agency (NAMA);
- (b) u Španjolskoj, Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB);

- (c) u Sloveniji, Družba za upravljanje terjatev bank, osnovana u skladu sa Zakonom Republike Slovenije o mjerama jačanja stabilnosti banaka (Measures of the Republic of Slovenia to Strengthen the Stability of Banks Act, MSSBA).
2. Imovina iz stavka 1. podliježe istim zahtjevima koji se mogu primijeniti u skladu s ovom Uredbom na imovinu prvog stupnja koja predstavlja potraživanja od ili za koju jamče središnja država ili jedinice područne (regionalne) ili lokalne samouprave ili subjekti javnog sektora iz članka 10. stavka 1. točke (c).

Članak 37.

Prijelazna odredba za sekuritizacije osigurane stambenim kreditima

1. Odstupajući od članka 13., sekuritizacije izdane prije 1. listopada 2015., a čije su odnosne izloženosti stambeni krediti iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočke ii., priznaju se kao imovina 2.B stupnja ako ispunjavaju sve zahtjeve iz članka 13. osim zahtjeva o omjeru kredita i vrijednosti nekretnine ili omjera kredita i dohotka utvrđenih u članku 13. stavku 2. točki (g) podtočki i.
2. Odstupajući od članka 13., sekuritizacije izdane nakon 1. listopada 2015. a čije su odnosne izloženosti stambeni krediti iz članka 13. stavka 2. točke (g) podtočke ii. koje ne ispunjavaju u prosjeku zahtjeve o omjeru kredita i vrijednosti nekretnine ili omjera kredita i dohotka iz te točke, priznaju se kao imovina 2.B stupnja do 1. listopada 2025., pod uvjetom da odnosne izloženosti uključuju stambene kredite na koje se u trenutku njihova odobravanja nisu primjenjivali nacionalni propisi o ograničenjima omjera kredita i dohotka te da su ti stambeni krediti bili odobreni u bilo kojem trenutku prije 1. listopada 2015.

Članak 38.

Prijelazna odredba za uvođenje koeficijenta likvidnosne pokrivenosti

1. U skladu s člankom 460. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koeficijent likvidnosne pokrivenosti iz članka 4. uvodi se kako slijedi:
- (a) 60 % zahtjeva za likvidnosnu pokrivenost od 1. listopada 2015.;
- (b) 70 % od 1. siječnja 2016.;
- (c) 80 % od 1. siječnja 2017.;
- (d) 100 % od 1. siječnja 2018.
2. U skladu s člankom 412. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 575/2013 države članice ili nadležna tijela mogu zahtijevati od kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad u matičnoj državi, ili od podgrupe tih kreditnih institucija, viši zahtjev za likvidnosnu pokrivenost u iznosu do 100 % do potpunog uvođenja obvezujućeg minimalnog standarda po stopi od 100 % u skladu s ovom Uredbom.

Članak 39.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. listopada 2015.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. listopada 2014.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

PRILOG I.

Formule za određivanje sastava zaštitnog sloja likvidnosti

1. Kreditna institucija primjenjuje formule iz ovog Priloga kako bi odredila sastav zaštitnog sloja likvidnosti u skladu s člankom 17.
2. Izračun zaštitnog sloja likvidnosti: od datuma izračuna zaštitni sloj likvidnosti kreditne institucije jednak je:
 - (a) iznosu imovine prvog stupnja; uvećanom za
 - (b) iznos imovine 2.A stupnja; uvećan za
 - (c) iznos imovine 2.B stupnja;umanjen za:
 - (d) zbroj točaka (a), (b) i (c); ili
 - (e) „iznos viška likvidne imovine” izračunan u skladu sa stavcima 3. i 4 ovog Priloga, ovisno o tome koji je iznos niži.
3. Iznos „viška likvidne imovine”: taj iznos čine komponente definirane u ovom dokumentu:
 - (a) prilagođeni iznos imovine prvog stupnja u obliku nepokrivenih obveznica koji je jednak vrijednosti cjelokupne likvidne imovine prvog stupnja, isključujući pokrivenne obveznice prvog stupnja, koju bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom, razmjene imovine ili transakcije osiguranim izvedenicama koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije;
 - (b) prilagođeni iznos pokrivenih obveznica prvog stupnja koji je jednak vrijednosti svih pokrivenih obveznica prvog stupnja nakon korektivnog faktora koje bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom, razmjene imovine ili transakcije osiguranim izvedenicama koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije;
 - (c) prilagođeni iznos imovine 2.A stupnja koji je jednak vrijednosti cjelokupne imovine 2.A stupnja nakon korektivnog faktora koju bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom, razmjene imovine ili transakcije osiguranim izvedenicama koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije; i
 - (d) prilagođeni iznos imovine 2.B stupnja koji je jednak vrijednosti cjelokupne imovine 2.B stupnja nakon korektivnog faktora koju bi kreditna institucija držala nakon realizacije transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom, razmjene imovine ili transakcije osiguranim izvedenicama koja dospijeva u roku od 30 kalendarskih dana od datuma izračuna i ako kreditna institucija i druga ugovorna strana razmjene likvidnu imovinu na najmanje jednom dijelu transakcije.
4. Izračun „iznosa viška likvidne imovine”: taj iznos jednak je sljedećem:
 - (a) prilagođenom iznosu imovine prvog stupnja u obliku nepokrivenih obveznica; uvećanom za
 - (b) prilagođeni iznos pokrivenih obveznica prvog stupnja; uvećan za
 - (c) prilagođeni iznos imovine 2.A stupnja; uvećan za
 - (d) prilagođeni iznos imovine 2.B stupnja;umanjen za:
 - (e) zbroj točaka (a), (b), (c) i (d);
 - (f) 100/30 puta točka (a);
 - (g) 100/60 puta zbroj točaka (a) i (b);
 - (h) 100/85 puta zbroj točaka (a), (b) i (c), ovisno o tome koji je iznos niži.

5. Sastav zaštitnog sloja likvidnosti nakon što se uzme u obzir realizacija transakcije osiguranog financiranja, transakcije osigurane kolateralom, razmjene imovine ili transakcije osiguranim izvedenicama i primjena prethodno navedenih gornjih granica u skladu s člankom 17. utvrđuje se kako slijedi:

a'' (prilagođeni iznos imovine prvog stupnja u obliku nepokrivenih obveznica nakon primjene gornje granice)

= a (prilagođeni iznos imovine prvog stupnja u obliku nepokrivenih obveznica prije primjene gornje)

b'' (prilagođeni iznos pokrivenih obveznica prvog stupnja nakon primjene gornje granice)

= $\text{MIN}(b, a70/30)$

pri čemu b = prilagođeni iznos pokrivenih obveznica prvog stupnja prije primjene gornje granice

c'' (prilagođeni iznos imovine 2.A stupnja nakon primjene gornje granice)

= $\text{MIN}(c, (a + b'')40/60, \text{MAX}(a70/30 - b'', 0))$

pri čemu c = prilagođeni iznos imovine 2.A stupnja prije primjene gornje granice

d'' (prilagođeni iznos imovine 2.B stupnja nakon primjene gornje granice)

= $\text{MIN}(d, (a + b'' + c'')15/85, \text{MAX}((a + b'')40/60 - c'', 0), \text{MAX}(70/30a - b'' - c'', 0))$

pri čemu d = prilagođeni iznos imovine 2.B stupnja prije primjene gornje granice

PRILOG II.

Formula za izračun neto likvidnosnih odljeva

NLO = neto likvidnosni odljevi (engl. *net liquidity outflow*)

TO = ukupni odljevi (engl. *total outflows*)

TI = ukupni priljevi (engl. *total inflows*)

FEI = u cijelosti izuzeti priljevi (engl. *fully exempted inflows*)

IHC = priljevi na koje se primjenjuje viša gornja granica od 90 % odljeva (engl. *inflows subject to higher cap*)

IC = priljevi na koje se primjenjuje gornja granica od 75 % odljeva (engl. *inflows subject to cap*)

Neto likvidnosni odljevi jednaki su ukupnim odljevima umanjenim za smanjenje u cijelosti izuzetih priljeva, umanjenim za smanjenje priljeva na koje se primjenjuje gornja granica od 90 %, umanjenim za smanjenje priljeva na koje se primjenjuje gornja granica od 75 %.

$$\text{NLO} = \text{TO} - \text{MIN}(\text{FEI}, \text{TO}) - \text{MIN}(\text{IHC}, 0,9 \cdot \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI}, 0)) - \text{MIN}(\text{IC}, 0,75 \cdot \text{MAX}(\text{TO} - \text{FEI} - \text{IHC}, 0, 0))$$
